

การวิเคราะห์จำนวนและปริมาณคำศัพท์ภาษาอังกฤษในงานเขียนของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก

ฐาปนพงศ์ อ่อนนุ่ม

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
สิงหาคม 2560
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยบูรพา

คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณา
วิทยานิพนธ์ของ ฐาปนพงศ์ อ่อนนุ่ม ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของมหาวิทยาลัยบูรพาได้

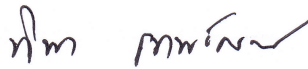
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

..... อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล ธีเนศชัยคุปต์)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

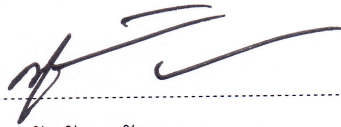
..... ประธาน

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทิพา เทพอักษรพงศ์)

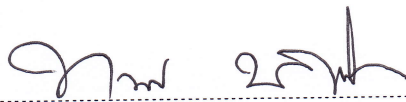
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล ธีเนศชัยคุปต์)

..... กรรมการ

(ดร.ณัฐภัทร พัฒนา)

..... กรรมการ

(ดร.ทรงยศ บัวเฟื่อน)

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของ
มหาวิทยาลัยบูรพา

..... คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุญรอด บุญเกิด)

วันที่ 1 เดือน สิงหาคม พ.ศ. 2560

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล ธเนศชัยคุปต์ ซึ่งเป็นประธาน
กรรมการวิทยานิพนธ์ ผู้ให้คำแนะนำ และแนวคิดในการดำเนินการวิจัยตั้งแต่การกำหนด
ขอบเขตวิทยานิพนธ์ การจัดทำแบบการศึกษา และการวิเคราะห์ข้อมูล การเขียนและเรียบเรียง
วิทยานิพนธ์ ตลอดจนการแสดงความคิดเห็นในการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์ที่
สำคัญมากต่อการสำเร็จของงานวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.แสงจันทร์ เหมเชื้อ กรรมการผู้ควบคุม
วิทยานิพนธ์ผู้ให้คำแนะนำซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปรับปรุงวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้อง
และสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ ดร.ณัฐภัทร พัฒนา กรรมการผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ข้อคิดเห็น
ด้านการดำเนินการวิจัย ตลอดจนการให้คำแนะนำในการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง
รวมถึงแนวทางในการศึกษาค้นคว้าซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการทำวิจัยฉบับนี้

ขอขอบคุณผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตาก ดร.จักรภพ เนวะมาศย์ และครูที่ปรึกษา
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทพาณิชยกรรม ชั้นปีที่ 3 ทุกคน ที่เอื้อเพื่อ
กลุ่มประชากรและสถานที่ในการเก็บข้อมูลอันเป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับงานวิจัยครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ คุณสว่าง อ่อนนุ่ม ผู้เป็นคุณย่า คุณวัชชัย อ่อนนุ่ม ผู้เป็นบิดา
และขอขอบพระคุณ คุณนพรัตน์ อ่อนนุ่ม ผู้เป็นมารดา ผู้ซึ่งวางรากฐานชีวิตและการศึกษาที่ดี
และขอขอบคุณสมาชิกครอบครัวทุกท่านที่ให้การสนับสนุนช่วยเหลือในทุก ๆ ด้าน
และเป็นกำลังใจที่สำคัญที่สุดต่อการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เสมอมา

ประโยชน์อันใดที่เกิดจากการทำวิจัยฉบับนี้ ย่อมเป็นผลจากท่านที่ได้กล่าวข้างต้น
ซึ่งทำให้งานวิจัยฉบับนี้ประสบผลสำเร็จในที่สุด ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งต่อพระคุณเป็นอย่างยิ่ง
จึงใคร่ขอขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ฐาปนพงศ์ อ่อนนุ่ม

53921469: สาขาวิชา: ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร; ศศ.ม. (ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร)

คำสำคัญ: การวิเคราะห์คำศัพท์/ ภาษาอังกฤษ/ การเขียน/ นักศึกษา

ฐานพงศ์ อ่อนนุ่ม: วิเคราะห์จำนวนและปริมาณคำศัพท์คำศัพท์ภาษาอังกฤษในงานเขียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก (AN ANALYSIS OF ENGLISH VOCABULARY IN STUDENTS' WRITING OF THE THIRD-YEAR STUDENTS AT TAK TECHNICAL COLLEGE) คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์: อุบล ธนศัชชคุปต์, Ph.D. 85 หน้า. ปี พ.ศ. 2560.

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์คำศัพท์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษา โดยจำแนกเป็นกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ประเภทพาณิชยกรรม ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก รวมทั้งสิ้น 103 ชั้น เพื่อสืบค้นว่าการใช้คำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 หรือคำศัพท์วิชาการ (L1, L2 และ L3 หรือ AWL) มีจำนวนเท่าใด และวิเคราะห์ความแตกต่างในด้านการใช้จำนวนคำศัพท์ของนักศึกษาในแต่ละกลุ่ม วิธีการดำเนินการวิจัยคือ นักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม เขียนบรรยายคำตอบในหัวข้อที่กำหนดภายในเวลาไม่เกิน 60 นาที และกำหนดจำนวนคำที่ใช้ในการเขียนไม่ต่ำกว่า 100 คำ จากนั้นใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile ช่วยในการวิเคราะห์ โดยการแบ่งคำศัพท์ออกเป็น 4 กลุ่ม คือ 1. คำศัพท์ที่พบบ่อยใน 1,000 คำแรก 2. คำศัพท์ที่พบบ่อยใน 1,000 คำถัดไป 3. คำศัพท์วิชาการ (AWL) 570 คำ 4. คำศัพท์ที่ไม่รวมอยู่ใน 3 กลุ่มดังกล่าว จากนั้นใช้สถิติในการวิเคราะห์ แบบ Independent t-Test ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาทั้ง 2 กลุ่มใช้คำศัพท์ระดับที่ 1 มากที่สุด และใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 น้อยที่สุด และในการวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้คำศัพท์แต่ละระดับของนักศึกษาโดยจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งพบว่า จำนวนคำศัพท์ (Word token) ของนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งมีการใช้คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) ใกล้เคียงกัน และการใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งเลือกใช้มากกว่ากลุ่มอ่อนเฉลี่ยเท่ากับ 3.46

53921469: MAJOR: ENGLISH FOR COMMUNICATION; M.A. (ENGLISH FOR COMMUNICATION)

KEYWORDS: AN ANALYSIS OF VOCABULARY/ ENGLISH/ WRITING/ STUDENTS
TAPANAPONG ONNOOM: AN ANALYSIS OF ENGLISH VOCABULARY IN
STUDENTS' WRITING OF THE THIRD-YEAR STUDENTS AT TAK TECHNICAL
COLLEGE. ADVISORY COMMITTEE: UBON DHANESSCHAIYAKUPA, Ph.D. 85 P. 2016.

The objectives of the study were to analyze the numbers of vocabulary found in three levels proposed by Nation (2001) and also compare the different vocabulary usage from each list in English writing of the third year students in vocational degree of Tak Technical College between high and low groups. The 103 participants were asked to write at least 100 words in the topic "What's your dream job?" within 60 minutes. The data were collected and analyzed by VocabProfile software program. The software grouped words into four lists. Base List One consists of the 1,000 most frequently-used words. Base List Two includes next 1,000 words. Base List Three is the academic words contain 570 words. List Four is comprised of words which are not found in any three Base Lists. Each word lists were analyzed to define the statistically significant differences by using the Independent t-test. The results showed that both two groups usually used the vocabulary Base List One and Base List Three (Academic Word List) the least. There was no statistically differences between two groups. They used Base List one word more than Base list three word (Academic Word List). Moreover, the high group showed a statistically significant difference in the use of Base List three (3.46) (Academic Word List) more than from low group.

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย.....	4
คำถามการวิจัย	4
ประโยชน์ของงานวิจัย.....	4
ขอบเขตของงานวิจัย.....	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	6
ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์.....	6
ความสำคัญของคำศัพท์.....	9
จำนวนคำศัพท์.....	10
ชนิดของคำศัพท์.....	10
ความหมายของการเขียน	11
ความสามารถในการเขียน	12
การเขียนภาษาอังกฤษ.....	13
องค์ประกอบของการเขียน	14
โปรแกรมจัดระดับของคำศัพท์ (VocabProfile).....	16
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	18
3 วิธีดำเนินงานวิจัย.....	22
รูปแบบของงานวิจัย	22

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	22
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	24
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25
การวิเคราะห์ข้อมูล	26
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	27
5 สรุปผลและอภิปรายผล	33
สรุปผลงานวิจัย	33
อภิปรายผล	34
ข้อเสนอแนะ.....	36
บรรณานุกรม	37
ภาคผนวก.....	41
ภาคผนวก ก.....	42
ภาคผนวก ข.....	44
ภาคผนวก ค.....	64
ภาคผนวก ง	83
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1	องค์ประกอบของการเรียนรู้คำศัพท์..... 7
2	ความสัมพันธ์ของประเภทความรู้ด้านคำศัพท์และประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน 8
3	การคิดเกรดเฉลี่ยเฉพาะในรายวิชาภาษาอังกฤษ..... 23
4	จำนวนกลุ่มประชากรจำแนกตามกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน 24
5	จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 ที่พบในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มอ่อน 27
6	จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 ที่พบในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มเก่ง 28
7	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการใช้จำนวนคำศัพท์ (Word token) ของนักศึกษาที่พบในงานเขียน..... 29
8	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการใช้ประเภทคำศัพท์ (Word type) ของนักศึกษาที่พบในงานเขียน..... 30
9	ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการใช้ชุดคำศัพท์ (Word families) ของนักศึกษาที่พบในงานเขียน..... 30
10	การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนคำศัพท์ (Word token) ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง 31
11	การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประเภทคำศัพท์ (Word type) ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง 31
12	การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของชุดคำศัพท์ (Word families) ที่พบในงานเขียน ของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง 32

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1	วิธีการป้อนข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์คำศัพท์ในส่วนของการพิจารณาระดับ ความยากง่ายของคำศัพท์..... 17
2	ตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ (Output) 17
3	โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์คำศัพท์ (VocabProfile) 25
4	ตัวอย่างผลการจากวิเคราะห์คำศัพท์ของโปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์คำศัพท์ (VocabProfile)..... 25

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมปัจจุบัน ภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลของโลกที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย และมีบทบาทสำคัญในวิถีชีวิตของคนจำนวนไม่น้อย จากอิทธิพลของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการสื่อสาร ส่งผลให้ภาษาอังกฤษยิ่งทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น เพราะถือเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย รวมถึงการประกอบอาชีพ (ฟาฏินา วิงส์เลขา, 2553) กระทรวงศึกษาธิการได้ตระหนักถึงความสำคัญของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงกำหนดให้จัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยมุ่งหวังให้นักเรียนสามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ เพื่อแสวงหาความรู้ในการประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก รวมไปถึงสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ (กรมวิชาการ, 2545 ก)

การเขียนเป็นเครื่องมือที่ใช้สื่อสารทั้งเรื่องในอดีตและปัจจุบันโดยถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึกและความคิดของผู้เขียนออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรไปสู่ผู้อ่านให้รับรู้และเข้าใจ (ขวัญชีวา ว่องนิดิธรรม, 2551) ในทำนองเดียวกัน การเขียนทำให้นักเรียนได้ฝึกคิดอย่างเป็นระบบและสร้างสรรค์ เพื่อถ่ายทอดประสบการณ์ความนึกคิดและจินตนาการ นักเรียนต้องเรียนรู้การเรียบเรียงความคิดเพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจ ช่วยให้นักเรียนจดจำเรื่องราวได้นานเป็นข้อมูลสำหรับอ้างอิงเป็นหลักฐานที่แสดงถึงความสำเร็จของนักเรียน (วันเพ็ญ เรืองรัตน์, 2549) ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่ค่อนข้างยุ่งยากและซับซ้อนจึงพบปัญหาในการเรียนรู้มากกว่าทักษะอื่น เนื่องจากเป็นทักษะทางการถ่ายทอดภาษา ตัวอักษรที่เขียนต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอน ต้องเลือกและเรียบเรียงความคิด แสวงหาข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาเขียน การใช้คำและประโยชน์ที่ถูกต้องตรงตามหลักภาษาและความนิยมในการใช้ภาษาโดยผ่านกระบวนการรวบรวมอย่างเป็นระบบ เพื่อให้ได้ข้อความที่ต่อเนื่องและเป็นข้อความที่สามารถสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ตรงกับความต้องการและเจตนารมณ์ของผู้เขียน อย่างไรก็ตามจากงานวิจัยที่ศึกษาความสามารถในการเขียนของนักเรียนไทยพบว่า สาเหตุสำคัญที่ทำให้การเขียนไม่ประสบผลสำเร็จเนื่องจากเป็นการเขียนถอดความจากข้อความภาษาไทยเน้นหลักในด้านไวยากรณ์ งานเขียนส่วนมากอยู่ในระดับ

คำหรือประโยคและเป็นการเขียนเพื่อทบทวนบทเรียน (กรมวิชาการ, 2543) การเรียนภาษาทุกภาษา ความรู้คำศัพท์เป็นเรื่องสำคัญที่สุดเพราะคำศัพท์สามารถช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการ เรียนและช่วยให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ในทางตรงกันข้ามถ้าผู้เรียนไม่ มีความรู้ด้านคำศัพท์จะส่งผลให้ผู้เรียนมีปัญหาในการสื่อสารและการเรียนภาษาอังกฤษ (บุญยาพร สุวัน โน, ปรานอม ศรีวรรณ, พาณี พรหมชาติ และกิริพันธ์ เดชะวงษ์, 2547)

ซิทล ยานารมย์ (2557) กล่าวไว้ว่า ภาษาอังกฤษนั้นเป็นภาษากลางโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตรอาเซียนข้อ 34 ที่บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ซึ่งหมายความว่า ประชาชนในแต่ละประเทศในประชาคมอาเซียน จะต้องใช้ ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารกันในทุก ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี การท่องเที่ยว และอื่น ๆ

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการสื่อสาร ผู้ที่มีความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ที่อยู่ในระดับสูงจะส่งผลต่อการประกอบอาชีพ ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงมีผลต่อการเพิ่มขึ้นของรายได้ ประชากร (ทวีศักดิ์ ชูมา, 2556) บทบาทของภาษาอังกฤษในประเทศไทย ภาษาอังกฤษถูกใช้ เป็นภาษาต่างประเทศ ส่วนมากจะถูกใช้ในกลุ่มของนักวิทยาศาสตร์เพื่อความร่วมมือระหว่าง ประเทศ และส่งผลต่อการเผยแพร่ทางนวัตกรรมและการเพิ่มขึ้นของบทความวิชาการตีพิมพ์ ในระดับนานาชาติ

จากผลการสำรวจของสถาบันเพื่อการพัฒนาการจัดการระหว่างประเทศ (International institute of management development) ในปี พ.ศ. 2552 พบว่า ความสามารถของการใช้ ภาษาอังกฤษของคนไทยอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์ ซึ่งจัดอยู่ในลำดับที่ 51 จาก 57 ประเทศทั่วโลก (ภาษาอังกฤษ, เด็กไทย, 2553) และในปี พ.ศ. 2554 สถาบันเอดดูเคชันเฟิร์สท์ (Education Frist Institute) หรือมีชื่อย่อว่า EF ได้แสดงถึงความสามารถของการใช้ภาษาอังกฤษซึ่งใช้ในฐานะเป็น ภาษาต่างประเทศ พบว่า ประเทศไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 42 ซึ่งอยู่ในกลุ่มความสามารถทาง ภาษาอังกฤษต่ำมาก นอกจากนี้ ปัญญา เบจศิริวรรณ (2556) จากการสำรวจของ อีเอฟ (EF) ใน ปี พ.ศ. 2555 แสดงให้เห็นว่าประเทศไทยจัดอยู่ในอันดับที่ 53 จาก 60 ประเทศทั่วโลก และในปี พ.ศ. 2556 ตกมาอยู่ที่อันดับที่ 55 ดังนั้นจากผลการสำรวจของทั้งสองปี (พ.ศ. 2555-2556) ประเทศไทยยังคงจัดอยู่ในอันดับกลุ่มประเทศที่มีทักษะการใช้ภาษาอังกฤษต่ำมาก

Thornbury (2002) ได้กล่าวไว้ว่า ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้เรื่องไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ ก็ยังสามารถจะสื่อสารได้บางส่วน แต่ถ้าผู้เรียนไม่มีความรู้ด้านคำศัพท์ผู้เรียนจะไม่สามารถสื่อสาร ได้เลย เช่นเดียวกับ นวลทิพย์ มหามงคล (2550) กล่าวไว้ว่า ระบบการเรียนภาษาอังกฤษที่ได้ผลดี ที่สุดในปัจจุบันนี้ คือการเน้นการสอนคำศัพท์ที่สำคัญ เพราะผู้เรียนจะเสียเวลาไปกับเนื้อหา

คำศัพท์ที่ไม่ได้ใช้จริงหรือใช้น้อยครั้งแต่กลับละเลยการสอนคำศัพท์ที่เจ้าของภาษาใช้เป็นประจำวันหลายครั้ง เพราะฉะนั้นคำศัพท์ภาษาอังกฤษจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่ผู้สอนและผู้เรียนควรรีให้ความใส่ใจ เพราะวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ คือความสามารถในการนำภาษาไปต่อยอดในชีวิตจริงได้

Palmer (1992 อ้างถึงใน ถาวร ทิศทองคำ, 2552) ได้กล่าวว่า ในบรรดาทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่สอนยากที่สุดเพราะเป็นทักษะที่ซับซ้อนและต้องใช้เวลาการฝึกเป็นระยะเวลาานพอสมควร ผู้ที่มีความสามารถในการเขียนได้ดีนั้นจะต้องมีพื้นฐานการฟัง พูดและอ่านเป็นอย่างดี โดยเฉพาะการเขียนเรียงความภาษาอังกฤษเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติจริงเมื่อก้าวสู่โลกอาชีพที่มีอาจหลีกเลี่ยงการติดต่อสื่อสารโดยการเขียนได้ และสำหรับผู้ที่มีความประสงค์จะศึกษาต่อในระดับสูงขึ้นไปก็ต้องใช้ความสามารถทางด้านการเขียนเรียงความเพื่อตอบคำถามความเรียงด้วยเช่นกัน

จากการศึกษาของ ปวีศา กิจประสพ (2555) ได้วิเคราะห์คำศัพท์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1-4 พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1-4 ใช้คำศัพท์ระดับที่ 1 มากที่สุดและใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 น้อยที่สุด และการศึกษาของ นวลทิพย์ มหามงคล (2550) ได้วิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิตที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2548 พบว่า นิสิตจำนวนมากสะกดคำศัพท์ไม่ถูกต้องและใช้คำศัพท์ที่ไม่เหมาะสมในระดับประโยค ทั้งนี้ควรต้องเพิ่มความรู้ด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ในการเขียนให้มากที่สุด

จากปัญหาดังกล่าวในฐานะผู้วิจัยเป็นครูสอนภาอังกฤษของวิทยาลัยเทคนิคตาก จึงสนใจที่จะศึกษาและวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก ซึ่งนักศึกษาชั้นปีที่ 3 ถือได้ว่าเป็นช่วงที่ต้องเตรียมตัวศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือบางคนต้องออกไปประกอบอาชีพต่อไป โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile (VP) หรือ Rang ในการวิเคราะห์และแยกระดับคำศัพท์ที่ปรากฏในงานเขียนของนักเรียนแต่ละคน โดยใช้การแบ่งเป็น 4 ระดับ ดังนี้ คือ 1). คำศัพท์ระดับที่ 1 บรรจุคำศัพท์ที่บรรจุภาษาอังกฤษจำนวน 1,000 คำ (0001-1,000) เช่น Ability, Color และ Dangerous 2. คำศัพท์ระดับที่ 2 บรรจุคำศัพท์ภาษาอังกฤษจำนวน 1,000 คำ (1001-2,000) เช่น Card, Exactly และ Remedy 3. บรรจุคำศัพท์ภาษาอังกฤษทางวิชา (Academic Word List: AWL) จำนวน 570 คำ เช่น Sector, Available และ Financial 4. คำศัพท์ระดับที่ 4 บรรจุคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่พบในระดับที่ 1-3 (Off list word) ได้แก่คำนามเฉพาะ เช่น John, London และ Titanic เป็นต้น Nation (2001) ดังนั้นผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้อาจารย์ผู้สอนนำไปปรับปรุงและพัฒนาการเรียนการสอน สามารถจัดการศึกษาได้บรรลุเป้าหมายสอดคล้องกับ

วิสัยทัศน์ของวิทยาลัยที่กล่าวว่า สร้างกำลังคนอาชีวศึกษา พัฒนาอาชีพสู่ชุมชนอย่างมีคุณภาพ เพื่อก้าวสู่ประชาคมอาเซียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจจำนวนคำศัพท์ในแต่ละระดับ โดยผ่านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำแนกตามกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน
2. เพื่อเปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ในแต่ละระดับโดยผ่านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ประกอบด้วย กลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน

คำถามการวิจัย

1. คำศัพท์ที่พบในทักษะงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในกลุ่มเก่ง และอ่อน อยู่ในระดับใด
2. ปริมาณคำศัพท์แต่ละระดับชั้นที่ปรากฏในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำแนกตามกลุ่มเก่ง และอ่อน แตกต่างกันหรือไม่

ประโยชน์ของงานวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้ทำให้ทราบระดับคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตากที่ใช้ในงานการเขียน
2. ผลของการวิจัยในครั้งนี้ช่วยให้นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก ทราบถึงระดับคำศัพท์ของตนที่ใช้ในการเขียนเพื่อการสื่อสารสำหรับเป็นแนวทางในการพัฒนาคำศัพท์ต่อไป
3. การวิจัยในครั้งนี้จะเป็นแนวทางให้ครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ หรือระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงภายในวิทยาลัยเทคนิคตาก และผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษาภายในภูมิภาคเดียวกัน ได้นำข้อมูลไปเป็นแนวทางในการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

ขอบเขตของงานวิจัย

1. เนื่องจากกลุ่มประชากรในการวิจัยในครั้งนี้มีจำนวน 103 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกที่จะเก็บข้อมูลจากกลุ่มประชากรดังกล่าวทั้งหมด

2. ในการเก็บข้อมูลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลโดยให้กลุ่มประชากรดังกล่าว เขียนเรียงความเป็นภาษาอังกฤษโดยกำหนดหัวข้อให้คือ "What's your dream job?" โดยมีการ กำหนดจำนวนและกำหนดเวลาในการการเขียนให้แก่ นักศึกษาคือ ในการเขียนผู้วิจัยได้กำหนดให้ เขียนโดยให้มีจำนวนคำไม่ต่ำกว่า 100 คำ และกำหนดเวลาในการเขียนไม่เกิน 60 นาที
3. เพศ และอายุของนักศึกษา ไม่นำมาเป็นตัวแปรในการวิเคราะห์ในครั้งนี้
4. เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 นักศึกษา 1 คน ต่อ 1 ชั้นงาน รวมทั้งสิ้น 103 คน/ 103 ชั้นงาน
5. คำศัพท์ที่เป็นคำนามเฉพาะ และคำย่อที่ถูกจัดอยู่ในระดับที่ 4 (L4) จะไม่นำ มาวิเคราะห์ในวิจัยครั้งนี้

นิยามศัพท์เฉพาะ

Word families หมายถึง กลุ่มคำศัพท์ที่มีรากศัพท์มาจากคำเดียวกัน โดยจะมีการสร้างคำ เพื่อให้เกิดชนิดของคำใหม่ด้วยการใช้คำนำหน้า Prefix หรือคำเสริมท้าย Suffix (Schmitt & McCarthy, 1997)

Word type หมายถึง ประเภทของคำทั้ง 4 ประเภท ได้แก่ คำนาม (Nouns) คำกริยา (Verbs) คำคุณศัพท์ (Adjectives) และคำกริยาวิเศษณ์ (Adverbs)

Word token หมายถึง จำนวนของคำศัพท์ที่เกิดขึ้นในงานเขียนของนักศึกษาทุกคำ จะถูก นำมาทำการนับ

Academic word หมายถึง คำศัพท์ทั่วไปในระดับวิชาการ ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ถูกรวมมาก ในวรรณกรรม ข่าว หนังสือพิมพ์ และในหนังสือเรียนในระดับมัธยมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา เป็นต้น ซึ่งไม่ใช่คำศัพท์เฉพาะทาง (Technical word) เช่น คำศัพท์ทางการแพทย์ หรือคำศัพท์ทาง วิทยาศาสตร์ เป็นต้น

ระดับคำศัพท์ หมายถึง การแบ่งคำศัพท์ออกเป็น 4 ระดับ ตามการแบ่งระดับของ Nation (2001) ดังนี้

ระดับที่ 1 มีอยู่จำนวน 1,000 คำ แรกที่ถูกรวมว่าใช้บ่อย

ระดับที่ 2 ตั้งแต่ 1,001 คำขึ้นไป ถึง 2,000 คำ

ระดับที่ 3 เป็นคำศัพท์ทางวิชาการ (570 คำ)

ระดับที่ 4 เป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏใน 3 ระดับข้างต้น ส่วนใหญ่จะเป็นชื่อเฉพาะ

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมข้อมูลจากตำรา เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาเป็นข้อมูลสนับสนุนการวิจัยในประเด็นต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์
2. ความสำคัญของคำศัพท์
3. จำนวนคำศัพท์
4. ชนิดของคำศัพท์
5. ความหมายของการเขียน
6. ความสามารถในการเขียน
7. การเขียนภาษาอังกฤษ
8. องค์ประกอบของการเขียน
9. โปรแกรมวิเคราะห์คำศัพท์ (VocabProfile)
10. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์

ณัฐพัชร ภามิจาริส (2559) กล่าวว่า คำศัพท์ หมายถึง คำทุกคำที่สื่อสารความหมายในวงสังคมของมนุษย์เพื่อถ่ายทอดความนึกคิด ความรู้สึก บอกกล่าวถึงวัตถุ สิ่งของ อาการต่าง ๆ ซึ่งสามารถถ่ายทอดได้ทั้งคำโดด คำผสม หรือสำนวนต่าง ๆ ที่เกิดในภาษา

นอกจากนี้ Nation (1990) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนต้องรู้จักคำศัพท์และรู้จักความหมายของคำนั้นๆเพื่อที่จะใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมตามบริบท ผู้เรียนไม่เพียงแต่ต้องรู้และเข้าใจคำศัพท์เท่านั้น แต่ยังสามารถใช้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสมอีกด้วย การเรียนคำศัพท์นั้น จำเป็นต้องเรียนรู้และฝึกฝนทั้งการรับรู้คำศัพท์และการใช้คำศัพท์จึงจะเกิดการพัฒนาทักษะด้านภาษาได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

Laufer (1998) ได้ศึกษาการรับรู้คำศัพท์และการใช้คำศัพท์ โดยการเปรียบเทียบผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศอิสราเอล ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ 5 จำนวน

2 กลุ่ม ที่ผู้เรียนมีพื้นฐานความรู้ด้านภาษาอังกฤษประมาณ 6-7 ปี ซึ่งผลการวิจัยพบว่าผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความรู้คำศัพท์ถึง 3,500 คำ ซึ่งแตกต่างจากผู้เรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ถึง 1,900 คำ จากผลการวิจัยนี้ ยืนยันว่าการที่ผู้เรียนเรียนภาษาในระดับที่สูงขึ้น ก็จะมีความรู้ด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้นด้วยเช่นกัน

จินตนา ฉัตรบุรณานันท์, กัลยา นามสงวน และอังคณา ชัยเดชโกสิน (2556) กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์นั้น ผู้เรียนจะต้องรู้จักองค์ประกอบพื้นฐานของคำ ซึ่งได้แก่ รูปแบบ ความหมาย และการนำไปใช้ การรู้จักรูปแบบของคำแต่ละคำนั้น ผู้เรียนจะต้องรู้จักทั้งรูปเขียน และสะกดให้ถูกต้อง อีกทั้งผู้เรียนต้องออกเสียงคำนั้น ๆ ให้ถูกต้องด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ผู้เรียนยังต้องรู้ความหมายของคำ ทั้งความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย และที่สำคัญ ในการนำคำศัพท์ไปใช้นั้นผู้เรียนต้องสามารถนำคำศัพท์ไปใช้ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ รวมทั้งรู้จักคำประกอบรวม และกฎการใช้คำศัพท์นั้น ๆ ด้วย

ดังนั้น Nation (2001) จึงได้นำเสนอรูปแบบของการเรียนรู้คำศัพท์การรับรู้และการใช้คำศัพท์ ซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้กับทุกภาษา รูปแบบที่นำเสนอนี้ครอบคลุมทุกด้านที่เกี่ยวกับความรู้เรื่องคำ ได้แก่ ความหมาย รูปแบบ และการนำไปใช้ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของการเรียนรู้คำศัพท์ (Nation, 2001)

From	Spoken	R What does the word sound like?
		P How is the word pronounced?
	Written	R What does the word look like?
		P How is the word written and spelled?
	Word parts	R What parts are recognizable in this word?
		P What word parts are needed to express this meaning?
Meaning	Form and meaning	R What meaning does this word form signal?
		P What word form can be used to express this meaning?
	Concept and referents	R What is included in the concept?
		P What items can the concept refer to?
	Associations	R What other words does this make us think of ?
		P What other words could we use instead of this one?

ตารางที่ 1 (ต่อ)

Use	Grammatical and	R In what patterns does the word occur?
	Functions	P In what patterns must we use this word?
	Collocations	R What words or types of words occur with this one?
		P What words or types of words must we use with this one?
	Constraints on use (Registers, frequency)	R Where, when and how often would we expect to meet this word?
		P Where, when and how often can we use this word?

Note: In column 3, R = receptive knowledge, P = productive knowledge.

นอกจากนี้ Nation (2001) ยังได้แนะนำว่าผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้เหมาะสมเพื่อให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งผู้เรียนจะได้เรียนรู้และเข้าใจในทุกองค์ประกอบของคำ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ความสัมพันธ์ของประเภทความรู้ด้านคำศัพท์และประเภทของกิจกรรมการเรียนการสอน (Nation, 2001)

Kinds of Knowledge	Kinds of learning	Activities
Form	Implicit learning	Repeated meeting as in
	Involving noticing	Repeated reading
Meaning	Strong explicit	Depth of processing through the use of images, elaboration, deliberate inference
Use	Grammar collocation	Implicit learning Repetition
	Constraint on use	Explicit learning Explicit guidelines and feedback

จากตารางที่ 2 จะพบว่าประเภทของการเรียนรู้คำศัพท์นั้น แบ่งออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ การเรียนรู้คำศัพท์ทางตรง (Explicit learning) และการเรียนรู้คำศัพท์ทางอ้อม (Implicit learning) อีกทั้งการเรียนรู้คำศัพท์แต่ละแบบนี้ จะมีกิจกรรมการเรียนการสอนต่าง ๆ ที่เหมาะสมกับเนื้อหา เช่น การสอนความหมายของคำศัพท์ ควรใช้วิธีการเรียนทางตรง โดยใช้กิจกรรมบรรยายอย่างละเอียด มีภาพประกอบ และมีตัวอย่างอ้างอิงชัดเจน

ความสำคัญของคำศัพท์

จากการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึง ความสำคัญของคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ซึ่งสรุปได้ดังต่อไปนี้

ดวงเดือน แสงชัย (2549) สรุปไว้ว่า การจำคำศัพท์เป็นเรื่องสำคัญในการเรียนภาษา โดยเฉพาะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษได้ดีขึ้น นักเรียนที่รู้คำศัพท์มากจำได้แม่นยำและสามารถนำไปใช้ได้อย่างถูกต้องคล่องแคล่วช่วยอำนวยความสะดวกให้การเรียนรู้ได้ผลดียิ่งขึ้น

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2550) สรุปไว้ว่า คำศัพท์มีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารทุกๆด้าน โดยเฉพาะการสอนภาษาเพื่อสื่อความหมาย ความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ของภาษา คือความรู้เกี่ยวกับระบบเสียง คำศัพท์ เป็นความรู้พื้นฐานที่สามารถนำไปใช้ (Use) ให้สื่อความหมายได้ถูกต้อง

Ghadessy (1979) ได้กล่าวว่า คำศัพท์มีความสำคัญยิ่งในการเรียนรู้ภาษา และเป็นสิ่งทีผู้เรียนภาษาควรเรียนรู้เป็นสิ่งแรก และการเรียนรู้คำศัพท์ก็จำเป็นมากกว่าการเรียนรู้ไวยากรณ์ ถ้าผู้เรียนรู้คำศัพท์ในจำนวนจำกัด จะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาทักษะด้านภาษาเช่นกัน ในทำนองเดียวกัน Johnson and Johnson (2004) ได้แสดงความเห็นว่า การรู้คำศัพท์นั้นมีความจำเป็น เนื่องจากคำศัพท์เป็นความรู้พื้นฐานของการเรียนรู้ภาษา ดังนั้น ผู้เรียนที่ต้องการพัฒนาทักษะด้านภาษา ควรต้องให้ความสำคัญในการเรียนรู้คำศัพท์อย่างจริงจัง

Nation (1990) แสดงทัศนคติเกี่ยวกับคำศัพท์ว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนต่างมีความคิดเห็นไปในทิศทางเดียวกัน คือ คำศัพท์เป็นองค์ประกอบสำคัญในการเรียนรู้ภาษา ซึ่งผู้เรียนที่มีความรู้ดีกว่าการที่พวกเขาู้คำศัพท์น้อย จะส่งผลกระทบต่อการใช้ภาษา ทั้งการรับรู้และการนำไปใช้

McCarthy (1997) ได้กล่าวถึง ความสำคัญของคำศัพท์ว่า ความรู้ด้านคำศัพท์เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ช่วยในด้านการอ่าน เพราะทำให้ผู้อ่านได้เข้าใจรับรู้ข้อมูลข่าวสารจกตำราได้ดียิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า คำศัพท์เป็นปัจจัยพื้นฐานในการเรียนภาษาทุกภาษา เพราะการเรียนรู้คำศัพท์ช่วยให้สื่อความหมายได้ดี และการที่จำคำศัพท์ได้มากจะทำให้สามารถสื่อความหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น นอกจากนี้ความรู้ทางด้านคำศัพท์ยังเป็นพื้นฐานในการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านในการเรียนภาษา คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ได้ดียิ่งขึ้นอีกด้วย

จำนวนคำศัพท์

Richards (2000) ศึกษาเกี่ยวกับคำศัพท์และพบว่า จำนวนคำศัพท์ภาษาอังกฤษในสื่อสิ่งพิมพ์ มีประมาณ 400,000 ถึง 1,000,000 คำ ซึ่ง Nation (2001) พบว่าใน Webster's third New International dictionary มีคำศัพท์ประมาณ 114,000 คำ

ดังนั้นผู้สอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นภาษาที่สอง อาจต้องให้ความสนใจจำนวนคำศัพท์ที่เจ้าของภาษารู้ เนื่องจากจำนวนนี้จะช่วยให้คาดเดาได้ว่าผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ และเป็นภาษาที่สอง ควรรู้คำศัพท์จำนวนเท่าใดจึงสามารถสื่อสารและใช้ภาษาได้ใกล้เคียงเจ้าของภาษา ทั้งนี้เจ้าของภาษาควรรู้คำศัพท์ประมาณ 20,000 คำ และจำนวนคำศัพท์จะเพิ่มขึ้นประมาณ 1,000 คำ ทุกปี หรือ 3-7 คำทุกวัน ในทำนองเดียวกัน Goulden, Nation & Read (1990) ได้อ้างว่า เจ้าของภาษาจะรู้คำศัพท์ประมาณ 4,000-5,000 คำ เมื่ออายุประมาณ 5 ปี และจะรู้คำศัพท์ประมาณ 20,000 คำ เมื่อศึกษาในระดับอุดมศึกษา

Richards (2000) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศควรรู้คำศัพท์ประมาณ 20,000 คำ จึงจะสามารถใช้ภาษาได้ในระดับเดียวกับเจ้าของภาษา Hill & Laufer (2003) ได้กล่าวว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ที่เรียนอยู่ในระดับมัธยมปลายและอุดมศึกษา ควรรู้คำศัพท์ประมาณ 1,500-4,000 คำ

ชนิดของคำศัพท์

Nation (2001) ได้แบ่งคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็น 4 กลุ่ม ได้แก่ คำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานสูง (High frequency words) คำศัพท์วิชาการ (Academic words) คำศัพท์เทคนิค (Technical words) และคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานต่ำ (Low frequency words) คำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานสูง (High frequency words) มีประโยชน์กับผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง หรือผู้เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ เป็นอย่างมาก เนื่องจากผู้เรียนจะสามารถพบเห็นคำศัพท์เหล่านี้จากสื่อหลายประเภท และคำศัพท์นี้ครอบคลุมคำศัพท์ที่พบในตำราภาษาอังกฤษถึงร้อยละ 80

คำศัพท์วิชาการ เป็นรายการคำศัพท์ที่ Coxhead (2000) ได้พัฒนาเป็นรายการคำศัพท์วิชาการ (Academic Words List: AWL) จากชุดข้อมูลที่รวบรวมจากหนังสือภาษาอังกฤษและวารสารวิชาการภาษาอังกฤษ ในประเทศนิวซีแลนด์ได้ จำนวน 3,500,000 คำ จนกระทั่งได้รายการคำศัพท์วิชาการจำนวน 570 คำ ซึ่งรายการคำศัพท์วิชาการนี้จะครอบคลุมคำศัพท์ที่พบในตำราภาษาอังกฤษ ถึงร้อยละ 10

คำศัพท์เทคนิค คือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่มีความหมายเฉพาะและเกี่ยวข้องกับเนื้อหาวิชาในแขนงวิชาต่างๆ รายการคำศัพท์จะพบประมาณ 1,000 คำ ในแต่ละสาขา และจะครอบคลุมคำศัพท์ในตำราภาษาอังกฤษประมาณร้อยละ 5

คำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้งานต่ำ คือ คำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ไม่ค่อยพบเห็นบ่อย มีจำนวนโดยประมาณ 87,000 ตระกูลคำศัพท์ และจะครอบคลุมคำศัพท์ในตำราภาษาอังกฤษประมาณร้อยละ 5

ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่มีความสำคัญในการติดต่อสื่อสาร จึงมีนักวิชาการหลายท่านได้ศึกษาและให้ความหมายของการเขียนไว้ดังนี้

พิตรวัลย์ โกวิทวาทิ (2550) ได้สรุปว่า การเขียน หมายถึง การรวบรวมความคิดความรู้สึกและความต้องการของผู้ส่งข่าวออกมาเป็นภาษาเขียนในลักษณะต่าง ๆ กัน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจจุดประสงค์ของตน

ณัฐพัชร์ ภามิจาริส (2559) ได้สรุปการเขียนว่าเป็นการเปลี่ยนภาษาพูดเป็นสัญลักษณ์คือ อักษรซึ่งจะต้องเลือกความคิด คำ ประโยคที่มีจุดหมายมาจัดประสบการณ์อย่างมีระเบียบเพื่อให้ถูกต้องตามหลักภาษา ความนิยมและสามารถสื่อสารได้

Finocchiaro & Bonomo (1973) กล่าวถึง การเขียนว่า การเขียนเป็นความคิดที่แสดงออกในลักษณะของตัวอักษร ผู้เขียนจะแสดงสิ่งที่มีอยู่ในใจ ประสบการณ์ ความคิดและอารมณ์ออกมากับตัวอักษรเหล่านั้น

Arapoff (1972) ได้กล่าวว่า การเขียนเป็นกระบวนการทางความคิด (Thinking process) ซึ่งนอกจากจะใช้ระบบสัญลักษณ์แทนคำพูดแล้วยังรวมไปถึงการถ่ายทอดข้อเท็จจริงตลอดจนความคิดต่าง ๆ ออกมาในรูปของประโยคที่ถูกต้องตามโครงสร้างทางภาษาและสื่อสารความหมายได้อย่างดี การเขียนจึงควรเริ่มในระดับง่ายไปสู่ระดับที่ยากขึ้น Flower (1979) กล่าวว่า การเขียนเป็นการแสดงออกทางความคิดและความรู้สึกในรูปแบบของตัวอักษร

จากความหมายของการเขียนที่เสนอโดยนักวิชาการต่าง ๆ สามารถสรุปได้ว่าการเขียนคือ การถ่ายทอดความคิดโดยใช้สัญลักษณ์ตัวอักษรที่ถูกต้องตามหลักภาษาและค่านิยมในการใช้ภาษาโดยผ่านกระบวนการในการรวบรวมและเรียบเรียงความคิดอย่างเป็นระบบ เพื่อสื่อความให้ผู้อ่านเข้าใจตรงตามเจตนารมณ์ของผู้เขียน

ความสามารถในการเขียน

ความสามารถในการเขียนเป็นความสามารถในการรวบรวมความคิด เพื่อถ่ายทอดความรู้สึก ความรู้ และประสบการณ์ออกมาเป็นตัวอักษร โดยมีจุดมุ่งหมายที่จะสื่อสารกับผู้อ่าน โดยต้องอาศัยความรู้ด้านคำศัพท์ การเลือกใช้คำมาประกอบให้เหมาะสมกับความรู้และความคิดพื้นฐานของผู้อ่าน มีนักวิชาการได้ให้ความหมายของความสามารถทางการเขียน ดังนี้

Harris (1974) ได้กล่าวว่า ความสามารถในการเขียน เป็นการรวมทักษะหลาย ๆ อย่างทางภาษาเข้าด้วยกัน ดังนี้

1. เนื้อหา (Content) ได้แก่ เนื้อหาสาระของการเขียนตลอดจนความคิดที่แสดงออก
2. รูปแบบ (Form) ได้แก่ การเรียบเรียงและจัดลำดับเนื้อหาให้มีความต่อเนื่องเพื่อให้ตรงตามจุดมุ่งหมายในการเขียน
3. ไวยากรณ์ (Grammar) ได้แก่ การใช้รูปแบบโครงสร้างไวยากรณ์อย่างถูกต้องและสื่อความหมายได้
4. ลีลาภาษา (Style) ได้แก่ การเลือกใช้ถ้อยคำ สำนวนต่าง ๆ เพื่อให้เกิดอารมณ์และอรรถรสในข้อความที่เขียน
5. กลไกทางภาษา (Mechanics) ได้แก่ การใช้สัญลักษณ์ต่าง ๆ เครื่องหมายวรรคตอน การสะกดคำ และการใช้ตัวอักษรใหญ่ ได้ถูกต้องตามแบบแผนของภาษา

White (1980) กล่าวว่า ความสามารถในการเขียนคือ ความสามารถในการเรียงลำดับประโยคให้เชื่อมโยงกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และสมเหตุสมผล เขียนได้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของผู้เขียน สื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ สื่อสารในสิ่งที่ต้องการได้ การเขียนต้องชัดเจน ไม่คลุมเครือความสามารถในการเขียนจะต้องประกอบด้วยความถูกต้องของภาษา (Correction of form) ความเหมาะสมของภาษา (Appropriateness of style) และเอกภาพของเรื่อง (Unity of theme or topic)

Raimer (1983) ได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมว่า ผู้เรียนจะมีความสามารถในการเขียนได้ดีนั้น ควรมีความรู้ในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. การเรียบเรียงเนื้อความ (Organization) ซึ่งประกอบด้วย อนุเฉท (Paragraph)

ใจความหลักและใจความสนับสนุน (Topic and support) การเชื่อมโยงข้อมูล (Cohesion) และ
เอกภาพของงานเขียน

2. กระบวนการที่ผู้เขียนใช้ในงานเขียน (The writer's process) ซึ่งประกอบด้วย
การคิดค้นหาให้ได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อการเขียน การเริ่มต้นเขียน การเขียนฉบับร่างต่าง ๆ การทบทวน
ปรับแก้งานเขียนฉบับร่าง

กล่าวสรุปคือ ความสามารถในการเขียนหมายถึง ความสามารถในการเรียบเรียงด้วยคำ
ประโยคและสำนวนภาษาเข้าด้วยกันอย่างถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ โครงสร้างของภาษาและ
กลไกการเขียนต่าง ๆ เพื่อการสื่อความหมายให้ผู้อ่านเข้าใจได้ถูกต้องตรงตามที่ต้องการ
รวมถึงการใช้องค์ประกอบต่าง ๆ ของภาษาและทักษะทางการเขียนในระดับที่เจ้าของภาษา
ยอมรับได้

การเขียนภาษาอังกฤษ

การเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับการเรียนภาษาอังกฤษ การฝึกเขียน
เพื่อการสื่อสาร จะเป็นการเขียนในระดับสูงกว่าการเขียนประโยคแต่เป็นการเขียนถ้อยคำและ
สำนวนในรูปแบบของประโยคที่เป็นที่ยอมรับและเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสม และสามารถ
สื่อความหมายได้ เป็นการแสดงความคิดของผู้เขียน สื่อความหมายผ่านข้อความให้ผู้อ่านเป็นภาษา
เขียนด้วยลายมือสะอาดเรียบร้อย ไม่ว่าจะเป็นตัวพิมพ์หรือตัวเขียน การสะกดคำ การใช้เครื่องหมาย
วรรคตอนและการใช้ไวยากรณ์ที่ถูกต้อง รวมทั้งการเลือกใช้คำศัพท์ สำนวนที่ถูกต้องเหมาะสมและ
การนำเสนอเรียบเรียงเนื้อหาอย่างมีระบบ ในการสอนเขียนควรคำนึงถึงประเด็นสำคัญ ดังนี้
(กรมวิชาการ, 2545 ข)

1. ทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นต่อจากกระบวนการเรียนรู้ในทักษะการฟังและ
ทักษะการพูดก่อนที่ผู้สอนจะให้นักเรียนเขียนอะไรต้องแน่ใจว่านักเรียนสามารถพูดออกเสียงคำ
หรือประโยคข้อความนั้น ๆ ได้ หรือสามารถอ่านคำข้อความนั้นออกและเข้าใจความหมายของคำ
ข้อความหรือประโยคนั้นก่อนที่จะเขียน

2. การเขียนเป็นทักษะที่ช่วยสนับสนุนให้นักเรียนจำสิ่งที่เรียนได้ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้
การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน การใช้ไวยากรณ์ คำศัพท์และสำนวน ดังนั้น ถ้านักเรียน
ได้มีโอกาสฝึกเขียนอย่างสม่ำเสมอ นักเรียนจะเรียนรู้และจำสิ่งที่เขาเรียนได้ดียิ่งขึ้น ผู้สอนจึง
ควรจัดให้มีกิจกรรมการเขียนเป็นระยะ ๆ สม่ำเสมอ เพื่อช่วยให้นักเรียนฝึกฝนสิ่งที่เรียนมาและ
ยังสามารถเก็บงานเขียนสะสมไว้เพื่อกลับมาทบทวนดูได้ในภายหลัง

3. ถ้านักเรียนทราบวัตถุประสงค์และขอบข่ายของการเขียน นักเรียนจะเขียนได้

ตรงประเด็น ฉะนั้นก่อนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเขียนใด ๆ ผู้สอนควรชี้แจงวัตถุประสงค์ในการเขียนอย่างชัดเจนและกำหนดขอบข่ายการเขียนนั้น ๆ เช่น ต้องการให้เขียนคำ ข้อความหรือประโยค จำนวนความหมายเท่าไร เขียนเรื่องอะไรและอย่างไร

องค์ประกอบของการเขียน

Heaton (1990 อ้างถึงใน พรจิตร แก้วลี, 2543) กล่าวว่า การเขียนมีองค์ประกอบดังต่อไปนี้

1. เนื้อหา ได้แก่ เรื่องหรือสาระที่ผู้เขียนต้องการสื่อแก่ผู้อ่าน
2. รูปแบบในการเขียน ได้แก่ การวางรูปแบบในการจัดระบบเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยคได้ถูกต้องตามเกณฑ์ไวยากรณ์และโครงสร้างทางภาษา
4. ลีลา ในการใช้ภาษาของผู้เขียนซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการเขียนทั้งนี้เพื่อให้เกิดลักษณะเฉพาะของผู้เขียนรวมทั้งการเลือกใช้ถ้อยคำและสำนวนต่าง ๆ ให้เกิดอารมณ์และอรรถรสในการเขียน
5. กลไกต่าง ๆ ที่นำมาเขียน ได้แก่ กลไกด้านต่าง ๆ ที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับการเขียน เช่น การสะกดคำ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน

Flower (1979) ได้สรุปองค์ประกอบสำคัญของการเขียนไว้ 3 ประการ ดังนี้

1. กฎเกณฑ์ต่าง ๆ ในการเขียน
2. ความรู้และข้อมูลต่าง ๆ ที่จะนำมาเขียนของผู้เรียน
3. กระบวนการเขียนหรือกระบวนการในการใช้ความคิด เพื่อแสวงหาข้อมูลในการเขียนซึ่งเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นกระบวนการเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ ให้สัมพันธ์และเป็นเหตุเป็นผลกัน

จากข้อมูลข้างต้น สรุปได้ว่าองค์ประกอบสำคัญในการเขียนที่ดีนั้นตรงตามวัตถุประสงค์ประกอบด้วย ความรู้ในด้านภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ในการเขียน เช่น โครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ การสะกดคำ เครื่องหมายวรรคตอน ลีลาภาษา กลไกในการเขียน เนื้อหาสาระที่ใช้ในการเขียน ความรู้สัจนิรันดร์ที่ถ่ายทอดออกมา

Pincas (1962) กล่าวว่า ทักษะการเขียนประกอบด้วยทักษะ 3 กลุ่ม คือ

1. ทักษะการสื่อสาร (Communication skills) ประกอบด้วย
 - 1.1 การสื่อสารระหว่างมนุษย์ในขั้นแรกนี้ เป็นการแสดงให้เห็นว่ามนุษย์สามารถสื่อสารได้ด้วยการเขียนแบบต่าง ๆ

1.2 การเลือกเนื้อหา เป็นการอธิบายให้เห็นว่าเนื้อหามีอิทธิพลต่อการสื่อสาร การเลือกใช้รูปแบบภาษาหรือรูปแบบการเขียนย่อมต้องสอดคล้องกับเนื้อหาที่ต้องการสื่อสาร

1.3 การนำเสนอข้อคิดเห็น การเสนอความคิดอย่างกระจ่างชัดเจน ย่อมเกี่ยวกับ รูปแบบ การนำเสนอแต่ละแบบ เช่น การบรรยาย การอธิบายกระบวนการ การเล่าเหตุการณ์ การให้เหตุผล เป็นต้น

2. ทักษะการเขียนเรียงความ (Composition skills) ประกอบด้วย

2.1 การสร้างประโยค การเขียนในที่นี้ คือ การนำเสนอความรู้สึกรู้สึกนึกคิด โดยเรียบเรียงออกมาเป็นประโยค ต่อมาจึงนำประโยคมาเรียบเรียงเป็นย่อหน้าและความเรียง ตามลำดับ การเขียนความเรียงจึงต้องเริ่มที่การเขียนประโยค ซึ่งผู้เขียนต้องมีความรู้เรื่อง โครงสร้าง ประโยค จนกระทั่งสามารถสร้างประโยคได้

2.2 การเรียบเรียงย่อหน้าคือ กลุ่มประโยคที่มีความสัมพันธ์กันและถูกจัดเรียงอย่าง มีระเบียบ เพราะฉะนั้นในการเขียนย่อหน้าผู้เขียนต้องมีทักษะในการเรียบเรียงประโยคให้เป็น ย่อหน้าที่ถูกต้องตามรูปแบบ ซึ่งผู้อ่านสามารถติดตามการนำเสนอความคิดเห็นของผู้เขียนได้

2.3 การใช้ตัวเชื่อมต่าง ๆ (Linking devices) การเรียบเรียงประโยคเป็นย่อหน้า ช่วยให้ผู้อ่านติดตามการนำเสนอได้ จำเป็นต้องให้ตัวเชื่อมต่าง ๆ ทำหน้าที่โยงประโยคหรือย่อหน้า เข้าด้วยกัน งานเขียนที่ขาดตัวเชื่อมเป็นที่ไม่เป็นที่ยอมรับและไม่สามารถสื่อความได้

3. ทักษะเกี่ยวกับลีลาการเขียน ประกอบด้วย

3.1 การเขียนรูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การเล่าเหตุการณ์ (Narrative) การบรรยาย (Descriptive) การอธิบาย (Expository) และการโต้แย้ง (Argument) รูปแบบของการเขียน จะแตกต่างกันตามข้อมูลที่นำเสนอ ซึ่งเป็นการนำเสนอเหตุการณ์ตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้น

3.2 ระดับของภาษาเชิงพิธีการและไม่มีพิธีการ (Formality) ผู้เขียนต้องรู้จักเลือกใช้ ระดับภาษาที่เหมาะสมกับผู้อ่านและจุดมุ่งหมายของการเขียน

3.3 การสร้างอารมณ์ในงานเขียน (Emotion tone) ได้แก่ ความสามารถของผู้เขียน ที่จะทำให้อ่านเกิดอารมณ์คล้อยตาม

Heaton (1975) กล่าวถึงทักษะที่จำเป็นและสำคัญในการเขียนไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. ทักษะทางไวยากรณ์ (Grammatical skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนประโยค ต่าง ๆ ให้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และโครงสร้างประโยค

2. ทักษะลีลาภาษา (Stylistic skills) ได้แก่ ความสามารถในการเลือกใช้ประโยค หลาย ๆ แบบ และใช้สำนวนโวหารต่าง ๆ ในการเขียนคำให้เกิดอารมณ์

3. ทักษะทางกลไก (Mechanic skills) ได้แก่ ความสามารถในการใช้แบบแผนทางภาษา

ได้ถูกต้องแม่นยำ เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอนและการสะกดคำ

4. ทักษะทางการเลือกข้อความที่เหมาะสม (Judgment skills) ได้แก่ ความสามารถในการเขียนข้อความที่เหมาะสมตรงตามวัตถุประสงค์ โดยคำนึงถึงผู้อ่านเป็นสำคัญ ตลอดจนความสามารถในการจัดลำดับเรื่องราวให้มีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกัน

สรุปได้ว่า การที่ผู้เรียนจะมีความสามารถด้านการเขียนนั้น ต้องประกอบด้วยความสามารถในหลักสำคัญ 3 ประการ คือ

1. ความรู้เรื่ององค์ประกอบของภาษาที่ผู้เรียนจะใช้ในการเขียน เช่น เนื้อหา โครงสร้าง ไวยากรณ์ เครื่องหมายต่าง ๆ ในประโยค การสะกดคำศัพท์ ลายมือและควมมีระเบียบในการเขียน
2. เนื้อหาสาระที่จะใช้ในการเขียน ตลอดจนความรู้สึกรู้สึกนึกคิดที่จะถ่ายทอดออกมา
3. กระบวนการเขียนเป็นการทำกิจกรรมที่จะนำไปสู่ผลงาน

โปรแกรมวิเคราะห์คำศัพท์ (VocabProfile)

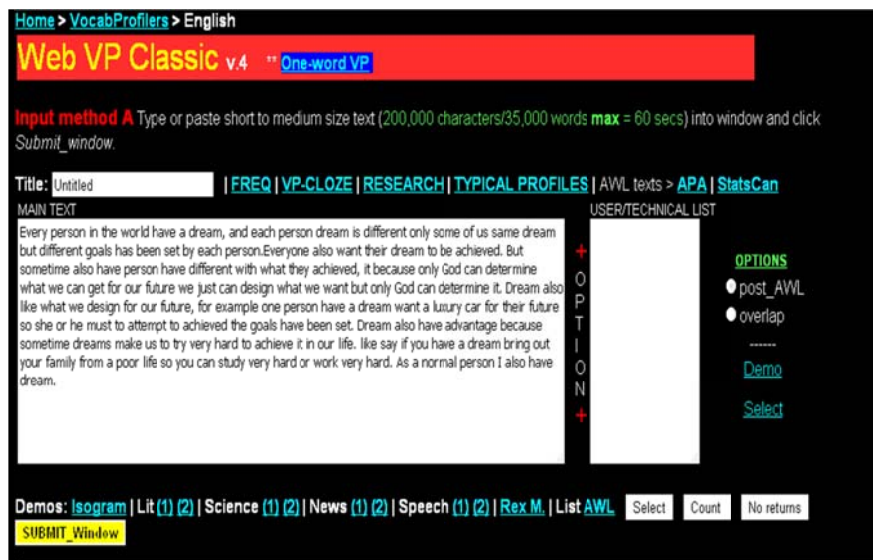
Nation (2001) ได้พัฒนาโปรแกรมทางคอมพิวเตอร์เพื่อจัดระดับของคำศัพท์ ชื่อว่า โปรแกรม Lexical Frequency Profile (LFP) หรือ VocabProfile โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 65 คน ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศในประเทศนิวซีแลนด์ และอิสราเอล โดยกลุ่มประชากรได้ถูกแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 เป็นผู้เรียนชาวนิวซีแลนด์มีจำนวน 22 คน ซึ่งถูกจัดว่ามีความสามารถในการใช้ภาษาที่ต่ำ และกลุ่มที่ 2 คือ กลุ่มผู้เรียนชาวอิสราเอลที่ผ่านการเรียนมาแล้ว 1 เทอม ซึ่งมีจำนวน 20 คน สุดท้ายคือ กลุ่มที่ 3 คือ ผู้เรียนที่เป็นชาวอิสราเอลเช่นกัน แต่ผ่านการเรียนรู้อีก 2 เทอม จำนวน 23 คน โดยที่ทั้ง 3 กลุ่มนี้ถูกกำหนดให้เขียนเรียงความ 2 เรื่องในหัวข้อเดียวกัน ผลจากวิเคราะห์ด้วยโปรแกรม ปรากฏว่ามีจำนวนคำศัพท์ 1,000 คำแรก ที่ถูกนำมาใช้บ่อย และในระดับที่ 2 อีก 1,000 คำ และยังพบว่ามีการใช้คำศัพท์แบบเป็นทางการ Academic word และ คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในระดับที่ 1 2 และ 3 (ดูรายละเอียดคำศัพท์ได้จากภาคผนวก) กล่าวสรุปคือ Nation (2001) ได้จัดระดับของคำศัพท์โดยจัดระดับไว้ ทั้งหมด 4 ระดับ คือ

กลุ่มที่ 1 (Base list one) เป็นคำศัพท์ที่ใช้ทั่วไปและมีความถี่ในการใช้สูง 1,000 คำแรก ในภาษาอังกฤษ (ดูรายละเอียดคำศัพท์ในภาคผนวก)

กลุ่มที่ 2 (Base list two) เป็นคำศัพท์ที่ไม่ได้ใช้ทั่วไป แต่มีความถี่ในการใช้สูงเป็นลำดับที่ 2 (ดูรายละเอียดคำศัพท์ในภาคผนวก)

กลุ่มที่ 3 (Base list three) คือ คำศัพท์ ที่ปรากฏในตำราระดับสูงคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมหาวิทยาลัย (ดูรายละเอียดคำศัพท์ในภาคผนวก)

กลุ่มที่ 4 เป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในกลุ่มใดที่กล่าวมา

ภาพที่ 1 วิธีการป้อนข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์คำศัพท์ในส่วนของการพิจารณาระดับความยากง่ายของคำศัพท์ (VocabProfile Home, 2016)

เมื่อเข้าไปที่หน้าจอหลังของเว็บไซต์ ก็จะปรากฏหน้าเว็บไซต์ดังที่แสดงในข้างต้น (ภาพที่ 1) เมื่อต้องการจะวิเคราะห์คำศัพท์ ให้ป้อนข้อความที่จะวิเคราะห์คำศัพท์ลงไปโดยการพิมพ์ หลังจากนั้นคลิกที่ปุ่ม SUMMIT_Window เมื่อไปสู่นำต่างผลการวิเคราะห์ (ภาพที่ 2)

EDIT-TO-A-PROFILE SPACE

WEB VP OUTPUT FOR FILE: Untitled (0.81 kb)

Words recategorized by user as 1k items (proper nouns etc): NONE (total 0 tokens)

	Families	Types	Tokens	Percent
K1 Words (1-1000):	63	73	153	93.87%
Function:	(85)	(52.15%)
Content:	(68)	(41.72%)
> Anglo-Sax	(49)	(30.06%)
=Not Greco-LatFr Cogn
K2 Words (1001-2000):				0.00%
> Anglo-Sax	()	(0.00%)
1k+2k			...	(93.87%)
AWL Words (academic):	4	5	9	5.52%
> Anglo-Sax	(2)	(1.23%)
Off-List Words:	2	1	1	0.61%
	67+?	79	163	100%

Current profile	
%	Cumul.
93.87	93.87
0.00	93.87
5.52	99.39
0.61	100.00

Words in text (tokens):	163
Different words (types):	79
Type-token ratio:	0.48
Tokens per type:	2.06
Lex density (content words/total)	0.48
<i>Pertaining to onlist only</i>	
Tokens:	162
Types:	78
Families:	67
Tokens per family:	2.42
Types per family:	1.16
Anglo-Sax Index:	%
(A-Sax tokens + function / onlist tokens)	
Greco-LatFr-Cognate Index (Inverse of above)	%

ภาพที่ 2 ตัวอย่าง ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ (Output) (Web VP output for file untitled, 2016)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ภัทรารณีย์ สุจันท์ (2542) ได้ศึกษาการวิเคราะห์คำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อ วิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ และข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ในงานเขียนของนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ชั้นปีที่ 1 ถึง 4 จำนวน 146 คน เพื่อสืบค้นพัฒนาการด้านคำศัพท์ของนักศึกษา การวิจัยนี้ได้ให้นักศึกษาเขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนด ภายใน เวลา 2 ชั่วโมง จากงานเขียนทั้งหมด ผู้วิจัยได้สุ่มคัดเลือกชิ้นงานมาชั้นปีละ 20 คน รวมทั้งหมด 80 คน เพื่อนำมาวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile ช่วยในการวิเคราะห์ โปรแกรมนี้จัดรวบรวมคำศัพท์ไว้ 4 กลุ่ม และจะแบ่งคำศัพท์ที่พบในงานเขียน เข้าตามกลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 (Base list one) เป็นคำศัพท์ที่ใช้ทั่วไปและมีความถี่ในการปรากฏสูง 1,000 คำแรกในภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 2 (Base list two) เป็นคำศัพท์ 1,000 คำที่มีความถี่สูงเป็นลำดับที่ 2 กลุ่มที่ 3 (Base list three) คือคำศัพท์ ที่ปรากฏในตำราระดับสูง คือระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและมหาวิทยาลัย กลุ่มที่ 4 เป็น คำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในกลุ่มใดที่กล่าวมา การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์ แบ่งข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์เป็น 5 ประเภทคือ ข้อผิดพลาดในเรื่องกาลของกริยา ชนิดของคำ คำที่เกิดคู่กัน คำที่เกินมา หรือขาดหายไป และด้านความหมายของคำศัพท์ โดยวิเคราะห์จากเรียงความทั้งหมด 40 เรื่อง ซึ่งสุ่มจากทุกชั้นปี ๆ ละ 10 เรื่อง จากนั้นนำผลการวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ และข้อผิดพลาดในการใช้คำศัพท์มาวิเคราะห์เปรียบเทียบหาพัฒนาการด้านคำศัพท์แบบภาคตัดขวางของนักศึกษาทั้ง 4 กลุ่ม โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวน (ANOVA) ผลการวิจัยพบว่าคำศัพท์ที่ใช้มากที่สุดในทุกชั้นปีคือ คำศัพท์ในกลุ่มที่ 1 ส่วนคำศัพท์ในกลุ่มที่ 2, 3 และ 4 ถูกใช้เป็นจำนวนน้อยมาก ในด้านข้อผิดพลาดของการใช้คำศัพท์ปรากฏว่ามีการใช้คำศัพท์ผิดมากที่สุดในเรื่อง กาลของกริยา รองลงมาคือด้านความหมาย การใช้ชนิดของคำ คำที่เกิดคู่กัน และคำที่เกินมาหรือขาดหายไป ผลการวิจัยในเรื่องพัฒนาการด้านคำศัพท์แบบภาคตัดขวางของนักศึกษาอาจสรุปได้ว่ามี พัฒนาการทางด้านคำศัพท์เพิ่มขึ้นบ้างเล็กน้อยทั้งนี้เนื่องจากยังพบข้อผิดพลาดในงานเขียนของนักศึกษามากทั้ง ๆ ที่คำศัพท์ที่ใช้นั้นส่วนใหญ่เป็นศัพท์ง่าย นอกจากนี้ยังมีข้อผิดพลาดบางประเภทของนักศึกษาชั้นปีที่สูงขึ้น สูงกว่าชั้นปีที่ต่ำกว่า

พวงเพชร พฤติกุล (2548) ได้ศึกษาและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3 ใน โรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 3

ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพะเยา เขต 1 อยู่ในระดับพอใช้ และจากความคิดเห็นของผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีผลต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเห็นว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นทักษะที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับสูง ในด้านปัญหาที่พบของการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนและการสอนของผู้สอนคือ การฝึกฝนการเขียนในเรื่องของคำศัพท์ ไวยากรณ์ และหลักการเขียนอยู่ในระดับต่ำ

ภุมริน สรรพอาษา (2549) ได้ศึกษาการวิเคราะห์คำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนิสิตมหาวิทยาลัย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้มีจุดประสงค์เพื่อวิเคราะห์ปริมาณคำศัพท์ในงานเขียนของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เอกอังกฤษ ฝรั่งเศส โรงเรียนอุดรพิทยานุกูลและนักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 3 มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี ในปีการศึกษา 2548 เพื่อเปรียบเทียบปริมาณคำศัพท์โดยให้ นักศึกษาเขียนเรียงความตามหัวข้อที่กำหนดภายในเวลา 2 ชั่วโมงวิเคราะห์คำศัพท์จากงานเขียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายจำนวน 30 คน และ นิสิตมหาวิทยาลัยจำนวน 30 คน โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile โปรแกรมนี้จัดรวบรวมคำศัพท์ไว้ 4 กลุ่ม คือกลุ่มที่ 1 (Base list one) คือคำศัพท์ที่ใช้ทั่วไปและมีความถี่ในการปรากฏสูง 1,000 คำแรกใน ภาษาอังกฤษ กลุ่มที่ 2 (Base list two) คือคำศัพท์ 1,000 คำที่มีความถี่สูงเป็นลำดับที่ 2 กลุ่มที่ 3 (Base list three) คือคำศัพท์ที่ปรากฏในหนังสือและงานเขียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และมหาวิทยาลัย กลุ่มที่ 4 (Base list four) เป็นคำศัพท์ที่ไม่ปรากฏในกลุ่มใดที่กล่าวมา ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปริมาณคำศัพท์ของนักศึกษาทั้งสองกลุ่ม โดยใช้ค่าสถิติ t-test ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ใช้คำศัพท์ในกลุ่มที่ 3 หรือคำศัพท์วิชาการมากกว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและเมื่อเปรียบเทียบปริมาณคำศัพท์ทั้ง 4 กลุ่มพบว่า นักเรียนทั้งสองระดับใช้คำศัพท์กลุ่มที่ 1 ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่พบบ่อยในงานเขียนทั่วไปมากที่สุด

สุอาสาพห สุวรรณเทพ (2549) ได้ศึกษาผลของการเขียนแบบเน้นกระบวนการที่มีต่อการพัฒนาความสามารถทางการเขียนของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย นักศึกษากลุ่มทดลองซึ่งเป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 3 วิชาโท ภาษาอังกฤษของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จำนวน 19 คน เขียนเรียงความภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลองในหัวข้อที่กำหนดในเวลา 3 ชั่วโมง งานเขียนของนิสิตถูกรวบรวมเป็นข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อศึกษาคุณภาพงานเขียน โดยรวมของนักศึกษา ศึกษาพัฒนาการทางด้านการใช้คำศัพท์ของนักศึกษา และศึกษาพัฒนาการทางด้านการเขียนรูปประโยคของนักศึกษา โดยดำเนินวิธีวิจัยดังนี้ 1. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจพิจารณาคุณภาพงานเขียน โดยรวมของนักศึกษาโดยใช้เกณฑ์การให้คะแนนของ

จากอบส์และคณะ (2524) เป็นเกณฑ์ประเมินผล 2. นำโปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile มาใช้ในการวิเคราะห์หาคำศัพท์ในแต่ละระดับ 3. นำทฤษฎีการวิเคราะห์ความถูกต้องด้านไวยากรณ์ของเกรย์ (Gray, 2529) มาวิเคราะห์หาความถูกต้องทางการเขียนรูปประโยคของนักศึกษาโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์ค่าสถิติ t-test วิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อน และหลังการทดลอง ผลการวิจัยพบว่า คะแนนโดยรวมก่อนและหลังการทดลองมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ปวริศา กิจประสพ (2555) ได้ศึกษาการวิเคราะห์คำศัพท์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1-4 ของมหาวิทยาลัยบูรพา การวิจัยนี้วิเคราะห์คำศัพท์ในการเขียนของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษชั้นปีที่ 1-4 ทั้งสิ้น 194 ชิ้น เพื่อสืบค้นว่าการใช้คำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 มีจำนวนเท่าใดและวิเคราะห์ความแตกต่างในด้านการใช้จำนวนคำศัพท์ของนิสิตทุกชั้นปี วิธีวิจัยคือ นิสิตทั้ง 4 ชั้นปีเขียนบรรยายคำตอบในหัวข้อที่กำหนดในเวลา 2 ชั่วโมง จากนั้นใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile ในการวิเคราะห์ โดยการแบ่งคำศัพท์ออกเป็น 4 กลุ่มคือ 1. คำศัพท์ที่ใช้บ่อยใน 1,000 คำแรก 2. คำศัพท์ที่ใช้บ่อยใน 1,000 คำถัดไปจากกลุ่มแรก 3. คำศัพท์ที่ใช้บ่อยในหนังสือระดับมัธยมศึกษาและอุดมศึกษา หรือคำศัพท์ทางวิชาการ(AWL) จำนวน 570 คำ 4. คำศัพท์ที่ไม่รวมอยู่ใน 3 กลุ่มดังกล่าว จากนั้นใช้สถิติในการวิเคราะห์แบบ One-way ANOVA of variance (Scheffe's test) ผลการวิจัยพบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1-4 ใช้คำศัพท์ระดับที่ 1 มากที่สุด และใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 น้อยที่สุด ซึ่งระดับชั้นปีมีผลต่อการใช้คำศัพท์และในการวิเคราะห์ความแตกต่างในการใช้คำศัพท์แต่ละระดับของนิสิตชั้นปีที่ 1-4 ในจำนวนคำศัพท์ (Word tokens) นิสิตชั้นปีที่ 1 ใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนิสิตชั้นปีที่ 2 ใช้คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) แตกต่างกับนิสิตชั้นปีที่ 3 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จินตนา ฉัตรบูรณานันท์ และคณะ (2556) ได้ศึกษาการวิเคราะห์คำศัพท์ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนปรับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ การวิจัยนี้วิเคราะห์คำศัพท์และความถี่ของคำศัพท์ทั้ง 4 กลุ่มที่พบในเอกสารประกอบการสอนปรับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ ปีการศึกษา 2553-2555 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสำเร็จรูป VocabProfile ในการวิเคราะห์ความถี่ของคำศัพท์ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอน ผลการวิจัยพบว่า ในเอกสารประกอบการสอนปรับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ มีคำศัพท์ที่พบบ่อย 1,000 คำแรก มากที่สุด 789 ตระกูล คำศัพท์คิดเป็นร้อยละ 79.1 จากนั้นเป็นคำศัพท์ที่พบบ่อย 1,000 คำถัดมา 319 ตระกูล คำศัพท์คิดเป็นร้อยละ 7.2 และพบคำศัพท์วิชาการ จำนวน 186 คำ คิดเป็นร้อยละ 3.4

ดังนั้นจากการรวบรวมเอกสารข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาความสามารถในการใช้คำศัพท์โดยผ่านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก โดยวิเคราะห์จากโปรแกรมวิเคราะห์คำศัพท์ VocabProfile (VP) เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงความรู้ด้านระดับคำศัพท์ของผู้เรียน และยังเป็นประโยชน์ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อฝึกทักษะทางด้านคำศัพท์ภาษาอังกฤษต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นแนวทางให้ผู้สอนเห็นถึงความสำคัญของการสอนคำศัพท์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้เรียนอีกด้วย

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อสำรวจและเปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ในแต่ละระดับคำศัพท์ซึ่งจำแนกตามการแยกระดับคำศัพท์ของ Nation (2001) โดยผ่านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

1. รูปแบบของการวิจัย
2. ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

รูปแบบของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาเชิงปริมาณโดยใช้โปรแกรมวิเคราะห์คำศัพท์ (VocabProfile) เป็นเครื่องมือในการเก็บและวิเคราะห์ข้อมูล โดยนำผลการวิเคราะห์มาหาค่าสถิติ Independent t-Test เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ และจำแนกจำนวนคำศัพท์ในคำศัพท์ที่ปรากฏในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก

ประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

วิธีการเลือกกลุ่มประชากร

ผู้วิจัยใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดที่มีการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษรวมจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวน 103 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคตาก และศึกษาอยู่ในประเภทสาขาวิชาพาณิชยกรรมเนื่องจากประเภทวิชาดังกล่าวได้จัดแผนการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษต่อเนื่องเป็นจำนวน 4 ภาคเรียนติดต่อกัน จึงง่ายต่อการนำมาคิดค่าเฉลี่ยผลการเรียนเพื่อการแบ่งกลุ่มประชากร

ดังนั้นประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวนทั้งหมด 103 คน ซึ่งเป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยเทคนิคตาก ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

วิธีการแบ่งกลุ่มประชากร

นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 จำนวนทั้งหมด 103 คน ถูกแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง (โดยคิดจากเกรดเฉลี่ยเฉพาะในรายวิชาภาษาอังกฤษเท่านั้น) โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้จำแนกระดับคะแนน ว่าด้วยการวัดและประเมินผลตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการจัดการศึกษาและการประเมินผลการเรียนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2556 (เล่ม 133 ตอนพิเศษ 200 ราชกิจจานุเบกษา 8 กันยายน 2559) ดังต่อไปนี้

นักศึกษากลุ่มอ่อน ได้ระดับผลการเรียน 0-2.99

นักศึกษากลุ่มเก่ง ได้ระดับผลการเรียน 3.00 -4.00

ตารางที่ 3 การคิดเกรดเฉลี่ยเฉพาะในรายวิชาภาษาอังกฤษ

วิชา	หน่วยกิต	เกรด
ภาษาอังกฤษเพื่อชีวิตจริง 1	3	3.5
ภาษาอังกฤษเพื่อชีวิตจริง 2	3	3
สนทนาภาษาอังกฤษ 1	2	3
สนทนาภาษาอังกฤษ 2	2	3.5

ตัวอย่างการคิดเกรดเฉลี่ย

1. นำเกรดคูณด้วยหน่วยกิตของแต่ละรายวิชาภาษาอังกฤษที่เคยเรียนมา

$$(3.5 \times 3) + (3 \times 3) + (3 \times 2) + (3.5 \times 2) = 10.5 + 9 + 6 + 7$$

2. รวม (ผลคูณที่ได้จากข้อ 1 ของทุกรายวิชา) = 32.5

3. นำผลรวมที่ได้จากข้อ 2 เป็นตัวตั้ง หาค่าด้วยจำนวนหน่วยกิตรวมของรายวิชาภาษาอังกฤษที่เคยเรียนมา = $32.5 / 10 = 3.25$

ดังนั้น นักศึกษาคนนี้อยู่ในระดับกลุ่มเก่ง

ตารางที่ 4 จำนวนกลุ่มประชากรจำแนกตามกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน

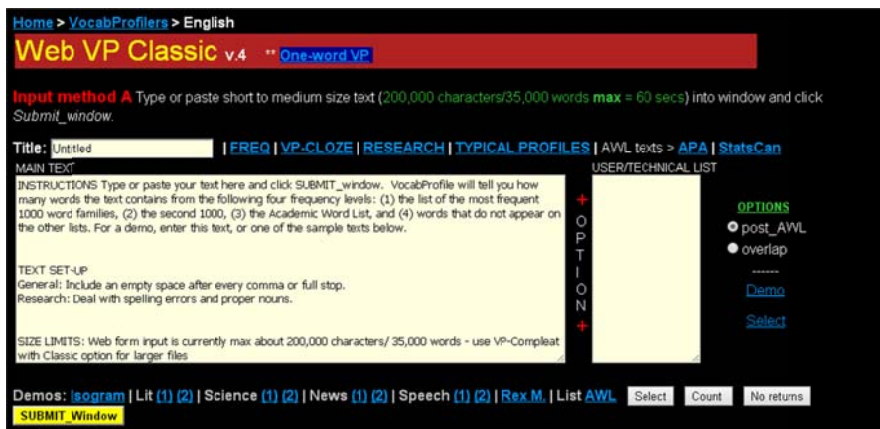
กลุ่มประชากร	จำนวนคน (N)	เกรดเฉลี่ยรวม
กลุ่มเก่ง	80	3.00-4.00
กลุ่มอ่อน	23	2.00-2.99
รวม	103	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การพิจารณาระดับความยากของระดับคำศัพท์การเขียน ผู้วิจัยใช้ซอฟต์แวร์ VocabProfile (VP) ที่เว็บไซต์ Lexitutor (<http://www.lexitutor.ca/vp/>) ซึ่งพัฒนาขึ้นเพื่อวิเคราะห์ระดับความยากง่าย จำนวน ความถี่ คำศัพท์วิชาการ คำศัพท์ตามระดับการศึกษาของสหราชอาณาจักร (K1 K2) กลุ่มคำที่เป็นหมวดหมู่และคำที่อยู่ในกลุ่มคำนั้น ๆ คำศัพท์วิชาการที่มาของคำศัพท์ โดยวิเคราะห์เป็นรายคำอย่างละเอียดนอกจากนี้ยังได้แสดงผลวิเคราะห์จำนวนคำต่อประโยคเพื่อที่ผู้วิจัยจะสามารถนำข้อมูลมาพิจารณาปรับปรุงการใช้คำศัพท์ในการพูดของตนเอง โปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile (VP) โดย Nation (2001) ของมหาวิทยาลัยวิกตอเรีย เมืองเวลลิงตัน ประเทศนิวซีแลนด์ ซึ่งใช้ในการวิเคราะห์ประเภท ความถี่ และระดับคำที่ปรากฏ และยังเป็นซอฟต์แวร์ด้านการศึกษาที่มีประโยชน์ และเป็นโปรแกรมสาธารณะและสามารถโหลดมาใช้ในการศึกษาได้โดยที่ไม่เสียค่าใช้จ่าย

วิธีการใช้งาน โปรแกรม VocabProfile ของ Nation (2001) มีวิธีใช้ ดังนี้

1. เมื่อเข้าสู่หน้าโปรแกรมดังภาพที่ 3 ทำการป้อนข้อมูลที่ต้องการวิเคราะห์ลงไปในช่วง Main text โดยการพิมพ์ หลังจากนั้นคลิกที่ปุ่ม Summit_Window เพื่อเข้าสู่หน้าผลการวิเคราะห์ข้อความ
2. เมื่อเข้าสู่หน้าต่างแสดงผลการวิเคราะห์ จะปรากฏหน้าต่างดังภาพที่ 4 ในหน้าต่างนี้ จะปรากฏผลของ Word-token, Types, Families และจำนวนคำศัพท์ที่ปรากฏใน K1, K2 และ AWL

ภาพที่ 4 โปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์คำศัพท์ VocabProfile ของ เนชั่น (Nation, 2001)
(VocabProfile Home, 2016)

EDIT-TO-A-PROFILE SPACE

WEB VP OUTPUT FOR FILE: Untitled (0.81 kb)

Words recategorized by user as 1k items (proper nouns etc): NONE (total 0 tokens)

	Families	Types	Tokens	Percent
K1 Words (1-1000):	63	73	153	93.87%
Function	---	---	(85)	(52.15%)
Content	---	---	(68)	(41.72%)
> Anglo-Sax	---	---	(49)	(30.06%)
+Not Greco-Lat/Fr-Cog	---	---	---	---
K2 Words (1001-2000):				0.00%
> Anglo-Sax	---	---	(0)	(0.00%)
1k+2k	---	---	---	(93.87%)
AWL Words (academic):	4	5	9	5.52%
> Anglo-Sax	---	---	(2)	(1.23%)
Off-List Words:	2	1	1	0.61%
67+?	79	163	100%	

Current profile	
%	Cumul.
93.87	93.87
0.00	93.87
5.52	99.39
0.61	100.00

Words in text (tokens):	163
Different words (types):	79
Type-token ratio:	0.48
Tokens per type:	2.06
Lex density (content words/total)	0.48
<i>Pertaining to onlist only</i>	
Tokens:	162
Types:	78
Families:	67
Tokens per family:	2.42
Types per family:	1.16
Anglo-Sax Index:	%
(A-Sax tokens = function / onlist tokens)	
Greco-Lat/Fr-Cognate Index (inverse of above)	%

ภาพที่ 5 ตัวอย่างผลการจากวิเคราะห์คำศัพท์ของโปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์คำศัพท์ VocabProfile ของ Nation (2001)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูล

การสำรวจจำนวนคำศัพท์ในแต่ละระดับโดยผ่านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก จำนวน 103 คน ซึ่งเป็นนักศึกษาที่ศึกษาอยู่ในสาขาประเพณีวิชาพาณิชยกรรม กลุ่มประชากรดังกล่าวถูกกำหนดให้เขียนในชั่วโมงที่มีการเรียนภาษาอังกฤษโดยกำหนดหัวข้อให้คือ “What’s your dream job?” โดยมีการกำหนดจำนวนคำและกำหนดเวลาในการเขียนให้แก่นักศึกษาโดยกำหนดจำนวนคำไม่ต่ำกว่า

100 คำ ต่อนักศึกษา 1 คน ต่อการเขียน 1 เรื่อง และกำหนดเวลาในการเขียนไม่เกิน 60 นาที ซึ่งมีกลุ่มประชากรรวมทั้งสิ้น 103 คน/ 103 ชิ้นงาน ซึ่งถูกเก็บในสัปดาห์ที่ 5 ของภาคเรียน เพราะในสัปดาห์ที่ 1-4 ผู้วิจัยได้สอน แนะนำวิธี หลักการ การเตรียมตัวในการเขียน โดยในสัปดาห์ที่ 5 เป็นการวัดผลโดยการเขียน

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้กำหนดหัวข้อให้กับนักศึกษาในสัปดาห์ที่ 5 สำหรับทดสอบ โดยให้นักศึกษาเขียนในชั้นเรียนในรายชั่วโมงที่มีการเรียนในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักศึกษา หลังจากที่นักศึกษาเขียนเสร็จ ผู้วิจัยได้บันทึกข้อมูลงานเขียนของนักศึกษาลงในคอมพิวเตอร์ โดยการพิมพ์ลงโปรแกรมไมโครซอฟเวิร์ด (Microsoft Word) การบันทึกข้อมูลงานเขียนดังกล่าว ผู้วิจัยได้แก้คำศัพท์ที่นักศึกษาสะกดผิดในงานเขียนนั้นให้ถูกต้อง แล้วนำไปวิเคราะห์ในลำดับถัดไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ป้อนข้อมูลเนื้อเรื่องทีถอดออกมาเป็นข้อความจากงานเขียนของนักศึกษาแล้วนำเนื้อเรื่องจากงานเขียนนั้นป้อนลงในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile (VP) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ระดับคำศัพท์ของนักศึกษาแต่ละคน
2. ผู้วิจัยวิเคราะห์ระดับคำศัพท์ของนักศึกษาในแต่ละคนจากการวิเคราะห์ของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ VocabProfile (VP) ซึ่งผลการจัดระดับจะออกมาเป็นจำนวนตัวเลข และร้อยละ จากนั้นใช้สถิติ Independent t-Test เพื่อใช้ในการเปรียบเทียบ และจำแนก จำนวนคำศัพท์ในคำศัพท์ที่ปรากฏในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการเก็บรวบรวมงานเขียนทั้งสิ้นจำนวน 103 ชิ้นของนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก ผลการวิเคราะห์ข้อมูลแบ่งตามการใช้ระดับคำศัพท์ของนักศึกษาแต่ละกลุ่ม แบ่งเป็นประเด็นสำคัญได้แก่ วิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ในระดับที่ 1, 2 และ 3 ที่ปรากฏใน Word token (จำนวนคำศัพท์) Word type (ประเภทคำศัพท์) และ Word families (ชุดคำศัพท์) และเปรียบเทียบความแตกต่างในการใช้คำศัพท์ทั้ง 3 ระดับ ได้แก่ คำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 ระหว่างนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ในงานเขียนภาษาอังกฤษ โดยอธิบายตามคำถามวิจัย ดังต่อไปนี้

1. คำศัพท์ที่พบในทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ในกลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน อยู่ในระดับใด

จำนวนคำศัพท์ทั้งหมดที่นักศึกษาได้ใช้ในการเขียนจะถูกรวบรวมและวิเคราะห์โดย โปรแกรมวิเคราะห์คำศัพท์ (VocabProfile) โดยคำศัพท์ทั้งหมดจะถูกคัดแยกออกเป็น 3 ระดับ คำศัพท์แต่ละระดับจะถูกแบ่งอยู่ในกลุ่ม Word token (จำนวนคำศัพท์) Word type (ประเภท คำศัพท์) และ Word families (ชุดคำศัพท์) ผลการวิเคราะห์ได้แบ่งตามกลุ่มนักศึกษากลุ่มเก่ง และกลุ่มอ่อน ผลปรากฏดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 ที่พบในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มอ่อน

ระดับคำศัพท์ (Word list)	Word tokens		Word types		Word families		จำนวน รวม	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)	4,219	57.02	1,727	23.34	1,453	19.64	7,399	100
คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)	207	46.94	112	25.40	122	27.66	441	100
คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	98	45.16	63	29.03	56	25.81	217	100
รวม	4,524		1,902		1,631			

จากตารางที่ 5 พบว่า จำนวนคำศัพท์ที่พบในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มอ่อนทั้งหมด 23 ชั้น มีจำนวนคำศัพท์ 4,524 คำ อยู่ในประเภทคำศัพท์ จำนวน 1,902 คำ และชุดคำศัพท์ จำนวน 1,631 คำ คำศัพท์ที่พบทั้งหมดถูกคัดแยกให้อยู่ระดับคำศัพท์ที่ 1, 2 และ 3 จากตารางเห็นว่า จำนวนคำศัพท์ (Word token) ในระดับที่ 1 ถูกใช้มากที่สุดจำนวน 4,219 คำ (ร้อยละ 57.02) ประเภทคำศัพท์ (Word type) 1,727 คำ (ร้อยละ 23.34) และชุดคำศัพท์ (Word families) 1,453 คำ (ร้อยละ 19.64) ในคำศัพท์ระดับที่ 2 มีจำนวนคำศัพท์ (Word token) ที่ถูกจำนวน 207 คำ (ร้อยละ 46.94) ประเภทคำศัพท์ (Word type) 112 คำ (ร้อยละ 25.40) และชุดคำศัพท์ (Word families) 122 คำ (ร้อยละ 27.66) ในคำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ทางวิชาการ พบว่านักศึกษากลุ่มอ่อน มีการใช้น้อยที่สุด คือ จำนวนคำศัพท์ (Word token) 98 คำ (ร้อยละ 45.16) ประเภทคำศัพท์ (Word type) 63 คำ (ร้อยละ 29.03) และชุดคำศัพท์ (Word families) 56 คำ (ร้อยละ 25.81)

ตารางที่ 6 จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1,2 และ 3 ที่พบในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มเก่ง

ระดับคำศัพท์ (Word list)	Word tokens		Word types		Word families		จำนวน รวม	ร้อยละ
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ		
คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)	4,661	55.63	1,982	23.66	1,735	20.17	8,378	100
คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)	210	47.62	151	30.82	129	26.32	490	100
คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	112	39.58	88	31.09	83	29.33	283	100
รวม	4,983		2,221		1,947			

จากตารางที่ 6 พบว่า จำนวนคำศัพท์ที่พบในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มเก่ง ทั้ง 80 ชั้น มีจำนวนคำศัพท์ (Word token) 4,983 คำ ประเภทคำศัพท์ (Word type) จำนวน 2,221 คำ และชุดคำศัพท์ (Word families) จำนวน 1,947 คำ คำศัพท์ที่พบทั้งหมดถูกคัดแยกให้อยู่ระดับ คำศัพท์ที่ 1,2 และ 3 จากตารางเห็นว่าจำนวนคำศัพท์ (Word token) ในระดับที่ 1 ถูกใช้มากที่สุด จำนวน 4,661 คำ (ร้อยละ 55.63) ประเภทคำศัพท์ (Word type) 1,982 คำ (ร้อยละ 23.66) และชุดคำศัพท์ (Word Families) 1,735 คำ (ร้อยละ 20.17) ในคำศัพท์ระดับที่ 2 มีจำนวนคำศัพท์ (Word token) 210 คำ (ร้อยละ 47.62) ประเภทคำศัพท์ (Word type) 151 คำ (ร้อยละ 30.82) และชุด คำศัพท์ (Word Families) 129 คำ (ร้อยละ 26.32) คำศัพท์ที่พบในระดับที่ 3 หรือคำศัพท์ทางวิชาการ

(AWL) พบว่านักศึกษากลุ่มเก่ง ใช้คำศัพท์ในระดับที่ 3 น้อยที่สุด ได้แก่ จำนวนคำศัพท์ (Word token) 112 คำ (ร้อยละ 39.58) ประเภทคำศัพท์ (Word type) 88 คำ (ร้อยละ 31.09) และชุดคำศัพท์ (Word families) 83 คำ (ร้อยละ 29.33)

2. ปริมาณคำศัพท์ในคำศัพท์แต่ละระดับที่ปรากฏในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยเทคนิคตาก มีความแตกต่างกันหรือไม่

ผลการวิเคราะห์คำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 ภายในกลุ่มจำนวนคำศัพท์ (Word token) ประเภทคำศัพท์ (Word type) และชุดคำศัพท์ (Word families) ได้ถูกนำมารวบรวมเพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบการใช้คำศัพท์ของนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ผลปรากฏดังตารางที่ 3-5

ตารางที่ 7 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการใช้จำนวนคำศัพท์ (Word token) ของนักศึกษาที่พบในงานเขียน

นักศึกษา	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
	M	SD	M	SD	M	SD
กลุ่มอ่อน	63.17	5.81	5.30	2.32	2.43	1.30
กลุ่มเก่ง	73.28	9.71	6.06	2.19	3.46	1.89

จากตารางที่ 7 พบว่า นักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ใช้จำนวนคำศัพท์ (Word token) ในระดับที่ 1 (L1) แตกต่างกันได้แก่ นักศึกษากลุ่มเก่ง พบจำนวนคำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 73.28 (SD = 9.71) และ กลุ่มอ่อนเฉลี่ยเท่ากับ 63.17 (SD = 5.81) จำนวนคำศัพท์ในระดับที่ 2 (L2) พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งใช้คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) มากกว่า เฉลี่ยเท่ากับ 6.06 (SD = 2.19) และกลุ่มอ่อน 5.30 (SD = 2.32) และจำนวนคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) มากกว่า เฉลี่ยเท่ากับ 3.46 (SD = 1.89) กลุ่มอ่อนเท่ากับ 2.43 (SD = 1.30)

ตารางที่ 8 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการใช้ประเภทคำศัพท์ (Word type)
ของนักศึกษาที่พบในงานเขียน

นักศึกษา	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
	M	SD	M	SD	M	SD
กลุ่มอ่อน	183.43	7.77	9.00	5.00	4.26	2.70
กลุ่มเก่ง	205.43	17.34	9.24	4.02	4.69	2.53

จากตารางที่ 8 พบว่า นักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ใช้ประเภทคำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มเก่ง พบประเภทคำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) เฉลี่ยเท่ากับ 205.43 (SD = 17.34) กลุ่มอ่อน 183.43 (SD = 7.77) ประเภทคำศัพท์ในระดับที่ 2 (L2) พบว่า กลุ่มเก่ง ใช้คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) มากกว่า เฉลี่ยเท่ากับ 9.24 (SD = 4.02) กลุ่มอ่อน 9.00 (SD = 5.00) และประเภทคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) พบว่า กลุ่มเก่งใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) มากกว่า เฉลี่ยเท่ากับ 4.69 (SD = 2.53) กลุ่มอ่อน 4.26 (SD = 2.70)

ตารางที่ 9 ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานในการใช้ชุดคำศัพท์ (Word families)
ของนักศึกษาที่พบในงานเขียน

นักเรียน	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
	M	SD	M	SD	M	SD
กลุ่มอ่อน	75.09	5.79	4.87	1.91	2.74	1.86
กลุ่มเก่ง	84.56	12.40	6.35	2.18	3.85	2.06

จากตารางที่ 9 พบว่า นักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ใช้ชุดคำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) แตกต่างกันได้แก่ กลุ่มเก่ง พบชุดคำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) เฉลี่ยเท่ากับ 84.56 (SD = 12.40) กลุ่มอ่อน 75.09 (SD = 5.79) ชุดคำศัพท์ในระดับที่ 2 (L2) พบว่า กลุ่มเก่งใช้คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) มากที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 6.35 (SD = 2.18) กลุ่มอ่อน 4.87 (SD = 1.91) และชุดคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) พบว่า กลุ่มเก่งใช้คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) มากที่สุด เฉลี่ยเท่ากับ 3.85 (SD = 2.06) กลุ่มอ่อน 2.74 (SD = 1.86)

ตารางที่ 10 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนคำศัพท์ (Word token) ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง

ระดับคำศัพท์ (Word list)	กลุ่มอ่อน		กลุ่มเก่ง		t	P
	M	SD	M	SD		
คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)	63.17	5.81	73.28	9.712	-6.21	0.00*
คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)	5.30	2.32	6.06	2.19	-1.44	0.15
คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	2.43	1.30	3.46	1.89	-2.43	0.01

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 ผลจากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของจำนวนคำศัพท์ (Word token) ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งพบว่า จำนวนคำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) และคำศัพท์ในที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ทางวิชาการ นักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งมีความแตกต่างในการใช้คำศัพท์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ในคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) นักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้คำศัพท์ที่มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ทางวิชาการ พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้คำศัพท์ที่มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 11 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประเภทคำศัพท์ (Word type) ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง

ระดับคำศัพท์ (Word list)	กลุ่มอ่อน		กลุ่มเก่ง		t	P
	M	SD	M	SD		
คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)	183.43	7.77	205.43	17.34	-8.70	0.00*
คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)	9.00	5.00	9.24	4.02	-0.23	0.81
คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	4.26	2.70	4.69	2.53	-0.70	0.48

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 11 แสดงให้เห็นว่าผลจากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประเภทคำศัพท์ (Word type) ที่ พบว่า นักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งมีการใช้ประเภทคำศัพท์ (Word type)

ในคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) ระหว่างกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 กล่าวคือนักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้ประเภทคำศัพท์ (Word type) ในคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และคำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) และคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์วิชาการ พบว่านักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีการใช้คำศัพท์ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 12 การวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของชุดคำศัพท์ (Word families) ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง

ระดับคำศัพท์ (Word list)	กลุ่มอ่อน		กลุ่มเก่ง		t	P
	M	SD	M	SD		
คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)	75.09	5.79	84.56	12.40	-5.15	0.00*
คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)	4.87	1.91	6.35	2.18	-2.93	0.00
คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	2.74	1.86	3.85	2.06	-2.31	0.02

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 12 ผลจากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการใช้คำศัพท์ในประเภทชุดคำศัพท์ (Word families) ทั้ง 3 ระดับ ของนักศึกษากลุ่มอ่อนและนักเรียนกลุ่มเก่งพบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีการใช้คำศัพท์ในประเภทชุดคำศัพท์ (Word families) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 กล่าวคือ ในประเภทชุดคำศัพท์ (Word families) ของคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) นักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้ชุดคำศัพท์มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ในชุดคำศัพท์ (Word families) ในคำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้ชุดคำศัพท์มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 และในชุดคำศัพท์ (Word families) ในคำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ทางวิชาการ พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้ชุดคำศัพท์มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.02

บทที่ 5

สรุปผลและอภิปรายผล

การวิจัยนี้มีจุดประสงค์เพื่อสำรวจจำนวนคำศัพท์ในระดับที่ 1, 2 และ 3 หรือคำศัพท์ทางวิชาการ (AWL) โดยผ่านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษและเปรียบเทียบความแตกต่างของคำศัพท์ในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 ประเภทวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคตาก จำแนกตามกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน โดยใช้งานเขียนภาษาอังกฤษในหัวข้อ “What’s your dream job?” ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดภาษาอังกฤษจากกลุ่มประชากรจำนวน 103 ชิ้นงาน โดยวิเคราะห์ข้อมูลผ่านโปรแกรมวิเคราะห์คำศัพท์ VocabProfile (VP) ของ เนชั่น (Nation, 2001) และใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ (SPSS) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคำตอบของการศึกษาในครั้งนี้ ได้แก่ จำนวนคำเฉลี่ยความถี่ของมาตรฐาน และการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของการใช้ระดับคำศัพท์ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาพาณิชยกรรม จำแนกตามกลุ่มเก่งและอ่อน

สรุปผลงานวิจัย

จากผลการวิเคราะห์การเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 สาขาวิชาพาณิชยกรรม วิทยาลัยเทคนิคตาก จำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งพบว่าทั้งสองกลุ่มใช้คำศัพท์ทั้ง 3 ระดับ ได้แก่คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) และคำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ทางวิชาการ (AWL) และทั้ง 3 ประเภทของคำศัพท์ ได้แก่ จำนวนคำศัพท์ (Word token) ประเภทคำศัพท์ (Word type) และชุดคำศัพท์ (Word families)

จากการวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์จากระดับคำศัพท์ที่พบมากที่สุดทั้ง 3 ประเภทของคำศัพท์ในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มอ่อน จำนวน 23 ชิ้น คือ คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) รองลงมาคือคำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) และระดับที่พบน้อยที่สุดคือ คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) หรือ คำศัพท์วิชาการ เช่นเดียวกับงานเขียนของนักศึกษากลุ่มเก่ง จำนวน 80 ชิ้น พบว่า คำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) ถูกใช้มากที่สุดในงานเขียน รองลงมาคือคำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) และระดับที่พบน้อยที่สุดคือคำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) หรือ คำศัพท์วิชาการ

จากการเปรียบเทียบความแตกต่างของปริมาณการใช้คำศัพท์ระดับที่ 1, 2 และ 3 (L1, L2 และ L3 หรือ AWL) ในงานเขียนของนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งในจำนวนคำศัพท์ (Word

token) ประเภทคำศัพท์ (Word type) ชุดคำศัพท์ (Word families) พบว่า การเลือกใช้คำศัพท์ในงานเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีการใช้คำศัพท์ที่แตกต่างกัน ดังนี้

ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยจำนวนคำศัพท์ (Word token) ในระดับคำศัพท์ที่ 1, 2 และ 3 (L1, L2 และ L3 หรือคำศัพท์วิชาการ) ระหว่างกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งในงานเขียนภาษาอังกฤษ พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งมีการเลือกใช้คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) ในงานเขียนภาษาอังกฤษมากกว่ากลุ่มอ่อน และมีความแตกต่างในการใช้คำศัพท์อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติที่ 0.00 ในคำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งเลือกใช้คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) ไม่แตกต่างจากกลุ่มอ่อน กล่าวคือ นักศึกษากลุ่มเก่งเลือกใช้คำศัพท์ในระดับที่ 2 (L2) มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน และคำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์วิชาการ ถูกพบว่านักศึกษากลุ่มเก่งมีการใช้คำศัพท์มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01

ผลจากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของประเภทคำศัพท์ (Word type) ที่พบในงานเขียนของนักศึกษาจำแนกตามกลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง คือ นักศึกษากลุ่มเก่งเลือกใช้คำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน มีความแตกต่างในการเลือกใช้ประเภทของคำศัพท์ในคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับสถิติ 0.00 และคำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) และคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์วิชาการ พบว่า นักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีการใช้คำศัพท์ไม่แตกต่างกัน

ผลจากการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการใช้คำศัพท์ในประเภทชุดคำศัพท์ (Word families) พบว่านักศึกษากลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีการใช้คำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) ระดับที่ 2 (L2) และระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์วิชาการแตกต่างกันทั้ง 3 ระดับ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.00 ระดับ 0.00 และระดับ 0.02 ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนมีการเลือกใช้คำศัพท์ทั้ง 3 ระดับ ในทั้ง 3 ประเภทของคำศัพท์ และระดับคำศัพท์ที่ถูกพบมากในงานเขียนของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม คือ คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) คือคำศัพท์ 1,000 คำแรก ซึ่งเป็นคำศัพท์ที่ใช้โดยทั่วไปและถูกพบใช้บ่อย ซึ่งสอดคล้องกับผลของงานวิจัยของ ภัทรภรณ์ สุจันทร์ (2542); ปวีรีสา กิจประสพ (2555) ที่กล่าวไว้ว่า จำนวนของระดับคำศัพท์ที่มีความถี่ในการใช้สูงในงานเขียน คือ 1,000 คำแรก (L1)

ผลการวิจัยในครั้งนี้ยังพบว่าการใช้คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) ของนักศึกษาทั้ง 2 กลุ่ม มีการใช้คำศัพท์ในระดับดังกล่าวน้อยกว่าคำศัพท์ระดับที่ 1 และคำศัพท์ในระดับที่ 3 ถูกพบว่า

มีการใช้น้อยที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับผลวิจัยของ ภูมิริน สรรพอาษา (2549) ในการวิเคราะห์คำศัพท์ในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของนักศึกษา ซึ่งผลงานวิจัยพบว่า นักศึกษาเลือกใช้คำศัพท์ในระดับที่ 2 (L2) และคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์วิชาการน้อยมาก

ในงานวิจัยในครั้งนี้ เมื่อเปรียบเทียบการใช้คำศัพท์ในการประเภทจำนวนคำศัพท์ (Word token) ประเภทของคำศัพท์ (Word type) และชุดคำศัพท์ (Word families) ในทั้ง 3 ระดับของคำศัพท์ ระหว่างกลุ่มเก่งและกลุ่มอ่อนพบว่า กลุ่มอ่อนใช้จำนวนคำศัพท์ (Word token) จำนวน 4,524 คำ และกลุ่มเก่งใช้จำนวน 4,983 คำ ประเภทของคำศัพท์ (Word type) กลุ่มอ่อนจำนวน 1,902 คำ กลุ่มเก่ง 2,221 คำ และชุดคำศัพท์ (Word families) กลุ่มอ่อน 1,631 คำ กลุ่มเก่ง 1,947 คำ จะเห็นได้ว่านักศึกษากว่า 2 กลุ่ม เลือกใช้คำศัพท์ในระดับที่ 1 (L1) มากกว่าคำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) และคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ทางวิชาการ และยังพบว่านักศึกษากลุ่มเก่งมีเลือกใช้คำศัพท์ในทั้ง 3 ระดับ มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน

เมื่อเปรียบเทียบจำนวนคำศัพท์ในการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการใช้คำศัพท์ในประเภทจำนวนคำศัพท์ (Word token) ในคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2) และคำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์วิชาการ กลุ่มเก่งมีการใช้จำนวนคำศัพท์มากกว่ากลุ่มอ่อนในคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) และคำศัพท์ระดับที่ 3 (L3) ส่วนคำศัพท์ในระดับที่ 2 (L2) ไม่มีความแตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่านักศึกษากลุ่มเก่งพิจารณาการเลือกใช้คำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์วิชาการซึ่งเป็นคำศัพท์ระดับสูง เพราะกลุ่มเก่งมีความรู้ในระดับที่สูงในการเลือกใช้คำศัพท์มากกว่ากลุ่มอ่อน

ประเภทของคำศัพท์ (Word type) ระหว่างนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่งพบความแตกต่างในการใช้ประเภทของคำศัพท์ (Word type) แลในคำศัพท์ในระดับที่ 1 เท่านั้น โดยนักศึกษากลุ่มเก่งมีการเลือกใช้ประเภทของคำศัพท์ (Word type) มากกว่านักศึกษากลุ่มอ่อน ซึ่งอาจจะเป็นผลมาจาก นักศึกษากลุ่มเก่งมีความรู้ในการเลือกใช้ชนิดของคำในภาษาอังกฤษที่หลากหลาย เช่น คำวิเศษณ์ (Adverb) คำคุณศัพท์ (Adjective) ในงานเขียนของตนเอง

นอกจากนี้ นักศึกษากลุ่มเก่งมีการเลือกใช้ชุดคำศัพท์ (Word families) มากกว่ากลุ่มอ่อนทั้ง 3 ระดับ และระดับคำศัพท์ที่ถูกรับมากที่สุดคือคำศัพท์ระดับที่ 1 (L1) เนื่องจากนักศึกษามีความรู้ความเข้าใจในการเติมคำนำหน้า (Suffix) หรือคำเสริมท้าย (Prefix) ในคำศัพท์

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาทั้งหมด ได้แก่งุ่มเก่งและกลุ่มอ่อน ใช้คำศัพท์ในระดับ คำศัพท์ที่ 1 (L1) ในการเขียนมากที่สุด และใช้คำศัพท์ในระดับคำศัพท์ที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ วิชาการ (AWL) น้อยที่สุด ด้วยเหตุผลนี้แสดงถึงวงความรู้ด้านคำศัพท์ของนักศึกษาไม่สูงมากนัก จึงควรพิจารณาใช้เป็นข้อมูลในการประชุมหารือของครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษให้ตระหนัก ในการพัฒนาพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนเพื่อเพิ่มการแผ่ขยายจำนวนวงคำศัพท์ให้แก่ผู้เรียน รวมทั้งให้ผู้เรียนได้มีการฝึกการใช้คำศัพท์ในระดับที่ 3 (L3) หรือคำศัพท์ทางวิชาการ (AWL) มากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้ผู้เรียนสามารถวิเคราะห์ระดับคำศัพท์ของตนเองได้โดยใช้เครื่องมือที่ผู้วิจัยได้นำเสนอไว้ ทั้งนี้ เพื่อก่อให้เกิดการฝึกฝน ปรับปรุง แก้ไข และสามารถรู้จุดเด่นจุดด้อยของตนเอง เพื่อใช้ในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาของตนเองให้ดียิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะในงานวิจัยครั้งต่อไป

จากผลงานวิจัยพบว่า นักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 3 มีความรู้ด้านคำศัพท์ในระดับคำศัพท์ที่ 2 และ 3 น้อยมาก เมื่อเทียบกับการใช้คำศัพท์ในระดับคำศัพท์ที่ 1 (L1) อย่างชัดเจน ดังนั้น จึงควรทำการวิจัยซ้ำ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและชัดเจนมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ควรศึกษาแนวคิดถึงสาเหตุหรือปัจจัยที่ส่งผลต่อการเขียนและการใช้คำศัพท์ ในระดับต่าง ๆ ของนักศึกษาที่มีสถานภาพดังกล่าว

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2543). *การวิจัยและพัฒนาศักยภาพของเด็กไทย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์วิทยา.
- กรมวิชาการ. (2545 ก). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์วิทยา.
- กรมวิชาการ. (2545 ข). *คู่มือการจัดการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ*. กรุงเทพฯ: ศูนย์ศึกษาชาติพันธุ์วิทยา.
- ขวัญชีวา ว่องนิตยธรรม. (2551). *การใช้แนวการสอนเขียนแบบเน้นกระบวนการและเว็บล็อก เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเขียน ของนักเรียนระดับก้าวหน้า*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- จินตนา ฉัตรบุราณนท์, กัลยา นามสงวน และอังคณา ชัยเดชโกสิน. (2556). *การวิเคราะห์คำศัพท์ ที่ปรากฏในเอกสารประกอบการสอนปรับพื้นฐานวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์*. เข้าถึงได้จาก <http://repository.rmutr.ac.th/bitstream/handle/123456789/506/Fulltext.pdf?sequence=1>
- ชนันรัตน์ วิจิตรโท. (2553). *ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาล 1 วัดศรีเมือง จังหวัดนครนายก ที่จัดการเรียนรู้ด้วยกระบวนการสอนเขียนของเฮวินส์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน, โครงการบัณฑิตศึกษา, มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี.
- จิตพล ยานารมย์. (2557). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โดยใช้ภาพยนตร์ต่างประเทศ*. เข้าถึงได้จาก <http://www.hu.ac.th/Symposium2014/proceedings/data/3511/3511-6.pdf>
- ณัฐพัชร์ งามใจรัส. (2559). *การพัฒนากิจกรรมการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้แบบฝึก กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ดวงเดือน แสงชัย. (2549). *กิจกรรมสนุกเสริมคำศัพท์*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ถาวร ทิศทองคำ. (2552). *การศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อตอบคำถามความเรียงของนักศึกษาระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาภาษาอังกฤษ สังกัดสถาบันอุดมศึกษาเอกชน*. *วารสารภาษาปริทัศน์*, 10(4), 37-45.

- ทวีศักดิ์ ชูมา. (2556). แนวทางการพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้รูปแบบ กลวิธีการสื่อสาร. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏ, 3(1), 125-137.
- นวลทิพย์ มหามงคล. (2550). การวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในงานเขียนของนิสิตที่เรียนวิชา ภาษาอังกฤษ 2 มหาวิทยาลัยทักษิณ ปีการศึกษา 2548. วารสารปาริชาติ, 20(1), 60-67.
- บุญยาพร สุวันโน, ปรานอม ศรีวรรณ, พาณี พรหมชาติ และ กิรพันธ์ เฉชะวงษ์. (2547). การศึกษา กลวิธี การเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน แจ่มวิทยา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาลำปาง เขต 3. การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปวีระ กิจประสพ. (2555). วิเคราะห์คำศัพท์ในการเขียนภาษาอังกฤษของนิสิตวิชาเอกภาษาอังกฤษ ชั้นปีที่ 1-4. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร, คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยบูรพา.
- พรจิต แก้วลี. (2543). การเปรียบเทียบความสามารถทางการเขียนและความวิตกกังวลในการเขียน ภาษาอังกฤษของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนด้วยกระบวนการเขียนของ เฮวินส์กับการสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, สาขาวิชา การมัธยมศึกษา, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิตรวัลย์ โกวิทาที. (2550). ทักษะและเทคนิคการสอนเขียนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฟาฏินา วิงส์เลขา. (2553). พัฒนาภาษาอังกฤษ เตรียมตัวเด็กไทยสู่เวทีโลก. เข้าถึงได้จาก <http://www.mor.go.th/moe/th/new/detail.php?NewID=21571&KEY=HOTNEWS>.
- ภัทรภรณ์ สุจันทร์. (2542). การวิเคราะห์คำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของ นักศึกษาวิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ภาษาอังกฤษ, เด็กไทย. (2553). เข้าถึงได้จาก http://somsak-culibsci.weebly.com/uploads/1/5/7/1/15716510/education_in_thailand.pdf
- ภุมริน สรรพอาษา. (2549) การวิเคราะห์คำศัพท์ที่ใช้ในงานเขียนเรียงความภาษาอังกฤษของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายและนิสิตมหาวิทยาลัย. สารนิพนธ์ศิลปศาสตร มหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

- วันเพ็ญ เรืองรัตน์. (2549). *การจัดการเรียนแบบเน้นงานปฏิบัติ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเบญจมราชรังสฤษฎี 4 จังหวัดฉะเชิงเทรา*. ปรียญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. (2555). *ภารกิจและนโยบายคณะกรรมการการอาชีวศึกษา*. เข้าถึงได้จาก <http://www.vec.go.th/หน้าแรก.aspx>.
- สุอาสาพ สวรรณเทพ. (2549). *การศึกษาค้นคว้าของการใช้การเขียนแบบเน้นกระบวนการเพื่อพัฒนาความสามารถทางการเขียนของนักศึกษามหาวิทยาลัย*. ปรียญานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, สาขาวิชาภาษาอังกฤษ, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- Arapoff, N. (1972). *Writing: A thinking process: Teaching English as a second language*. New York: MC Graw- Hill.
- Finocchiaro, M., & Bonomo, M. (1973). *The foreign language learners: A guide for teachers*. New York: Regents
- Flower, L. (1979). Writer-based prose: A cognitive basis for problems in writing. *College English*, 41(1), 19-37.
- Ghadessy, M. (1979). Word lists and material preparation: A new approach. *English Teaching Forum*, 17(1), 24-27.
- Goulden, R., Nation, P., & Read, J. (1990). How large can a receptive vocabulary be?. *Applied Linguistics*, 11(4), 341-363.
- Harris, D. P. (1974). *Testing English as a second language*. New York: McGraw-Hill.
- Heaton, J. B. (1975). *Writing English language tests*. London: London Group.
- Hill, M., & Laufer, B. (2003). Type of task, time-on-task and electronic dictionaries in incidental vocabulary acquisition. *International Review of Applied Linguistics in Language Teaching*, 41(2), 87-106.
- Johnson, C., & Johnson, D. (2004). *The importance of vocabulary development*. Retrieved from [http:// www.epsbooks.com/flat/newsletter/vol105iss01/vocabulary_Development.pdf](http://www.epsbooks.com/flat/newsletter/vol105iss01/vocabulary_Development.pdf).
- Laufer, B. (1998). The development of passive and active vocabulary in a second language: same or different?. *Applied Linguistics*, 19(2), 255-271.

- McCarthy, M., O'dell, F., & Shaw, E. (1997). *Vocabulary in use: Upper intermediate*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nation, P. (1990). *Teaching and learning vocabulary*. Massachusetts: Heinle & Heinle Publishers.
- Nation, P. (2001). *Learning vocabulary in another language*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Pincas, A. (1962). Structural linguistics and systematic composition teaching to students of English as a foreign language. *Language learning*, 12(3), 185-194.
- Raimes, A. (1983). *Techniques in teaching writing*. New York: Oxford University.
- Richards, A. (2000). *Second language acquisition*. New York: Cambridge University Press.
- Schmitt, N., & McCarthy, M. (1997). *Vocabulary: Description, acquisition, and pedagogy*. Cambridge: Cambridge University Press.
- Thornbury, S. (2002). *How to teach vocabulary*. Essex: Longman.
- VocabProfile Home*. (2016). Retrieved from <http://www.lex tutor.ca/vp/>
- Web VP output for file untitled*. (2016). Retrieved from <http://www.lex tutor.ca/cgi-bin/vp/eng/output.pl>
- White, R. V. (1980). *Teaching writing English*. Oxford: Oxford University.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
หัวข้อคำถามที่ใช้ในงานเขียน

ภาคผนวก ข

คำศัพท์ระดับที่ 1-3 (Three lists of word)

ตัวอย่างคำศัพท์พื้นฐานกลุ่มที่ 1 (Base List One) เป็นคำศัพท์ที่ใช้ทั่วไปและมีความถี่ในการปรากฏสูง 1,000 คำแรกในภาษาอังกฤษ

Base List One

a	always	bar	body
able	among	base	book
above	amount	battle	both
accept	ancient	be	box
accord	and	bear	boy
account	animal	beauty	branch
across	another	because	bread
act	answer	become	break
actual	any	bed	bridge
add	appear	before	bright
address	apply	begin	bring
admit	appoint	behind	brother
adopt	April	being	build
advance	arise	believe	burn
advantage	arm	belong	business
affair	army	below	but
afford	around	beneath	buy
after	arrive	beside	by
again	article	best	call
against	as	better	can
age	ask	between	capital
ago	association	beyond	car
agree	at	big	care
air	attack	bill	carry
all	attempt	bird	case
allow	august	bit	catch
almost	average	black	cause

alone	away	blood	centre
along	back	blow	certain
already	bad	blue	chance
also	ball	board	change
although	bank	boat	character
charge	council	develop	effect
chief	count	die	effort
child	country	difference	eight
choose	course	difficult	either
church	count	direct	eleven
circle	cover	discover	else
city	creature	disease	employ
claim	cross	distance	end
class	crowd	distinguish	enemy
clean	cry	district	English
clear	current	divide	enjoy
clock	custom	do	enough
close	cut	doctor	enter
club	dance	dog	entire
coast	danger	door	equal
cold	dark	double	escape
color	date	doubt	even
come	daughter	down	evening
command	day	draw	event
common	dead	dream	ever
company	deal	dress	every
compare	December	drive	evil
complete	decide	drop	example
concern	declare	dry	excellent
condition	deep	due	except

connect	degree	during	exchange
consider	deliver	each	exercise
contain	demand	ear	exist
content	describe	early	expect
continue	desert	earth	expense
control	desire	east	experience
corner	destroy	easy	experiment
cost	detail	eat	explain
could	determine	edge	express
extend	fix	god	home
eye	floor	gold	honour
face	flower	good	hope
fact	follow	great	horse
factory	food	green	hot
fail	for	ground	hour
fair	force	grow	house
faith	forget	guard	how
fall	form	habit	however
familiar	former	half	human
family	forth	hall	hundred
famous	fortune	hand	husband
farm	four	handle	idea
fashion	free	hang	if
fast	Friday	happen	impossible
favor	friend	happy	in
fear	from	hard	inch
February	front	hardly	include
feed	full	have	increase
feel	furniture	he	indeed
fellow	future	head	independent

few	gain	health	influen
field	game	hear	instead
figure	garden	heat	intend
fill	gate	heaven	interest
find	gather	heavy	into
fine	general	hello	introduce
finger	gentle	help	iron
finish	get	here	it
fire	gift	hide	January
first	give	high	join
fish	glad	hill	judge
fit	glass	history	July
five	go	hold	June
just	little	mile	neither
justice	live	million	never
keep	local	mind	next
kill	long	minister	night
kind	look	minute	nine
know	lose	miss	no
lack	lot	modern	none
lady	love	moment	nor
land	low	Monday	north
language	machine	money	not
large	main	month	not
last	make	more	note
late	man	moreover	November
law	manner	morning	now
lay	many	most	number
lead	March	mother	object
learn	mark	motor	observe

least	market	mountain	occasion
leave	marry	mouth	October
left	mass	move	of
length	material	Mrs.	off
less	matter	much	offer
letter	may	music	office
level	maybe	must	often
library	mean	name	oh
lie	measure	narrow	oil
life	meet	nation	old
lift	member	native	on
light	memory	nature	once
like	mention	near	one
likely	mere	necessary	only
limit	metal	neck	open
lime	middle	need	operate
listen	might	neighbour	opinion
opportunity	please	public	represent
or	point	pull	respect
order	political	purpose	rest
ordinary	poor	put	result
organize	popular	quality	return
other	population	quarter	rich
otherwise	position	quiet	ride
ought	possess	quite	right
out	possible	race	ring
over	post	raise	rise
owe	power	rank	river
own	practical	rate	road
page	prepare	rather	roll

pain	present	reach	room
paint	preserve	read	rough
paper	press	ready	round
part	pressure	real	rule
party	pretty	reason	run
pass	prevent	receive	rush
past	price	recognize	safe
pay	print	record	sail
peace	private	red	same
people	problem	reduce	Saturday
perfect	produce	refuse	save
perhaps	product	regard	say
permanent	production	regular	scale
permit	programme	relation	scarce
person	progress	religion	scene
picture	promise	remain	school
piece	proper	remark	science
place	propose	remember	sea
plan	protect	repeat	season
plant	prove	reply	seat
play	provide	report	second
secret	silence	spot	suffer
secretary	silver	spread	suggest
see	simple	spring	summer
seem	since	square	sun
seize	single	stage	Sunday
sell	sit	stand	supply
send	situation	standard	support
sense	six	start	suppose
sensitive	size	touch	without

September	skill	toward	wonder
serious	sky	town	wood
serve	sleep	trade	word
service	slight	train	work
set	slow	travel	word
settle	small	tree	work
seven	smile	trouble	world
several	so	trust	worse
shadow	social	try	worth
shake	society	Tuesday	would
shail	soft	turn	write
shape	soil	what	wrong
share	some	when	year
she	son	whether	yellow
shine	soon	which	yes
shoe	sort	while	yet
shoot	sound	strike	than
shore	south	strong	that
short	space	struggle	the
should	speak	study	then
shoulder	special	subject	there
show	speed	substance	therefore
side	spend	succeed	they
sight	spirit	such	thing
sign	spite	sudden	think
thirteen	who	young	window
thirty	why	thus	wing
this	wide	to	winter
though	wife	today	wise
thousand	wild	together	wish

three	will	too	with
through	willing	top	Within
throw	win	total	
Thursday	wind		

ตัวอย่างคำศัพท์พื้นฐานกลุ่มที่ 2 (Base List Two) เป็นคำศัพท์ 1,000 คำ ที่มีความถี่สูงเป็นอันดับจาก 1,000 คำแรก

Base List Two

abroad	annoy	autumn	bicycle
absence	anxiety	avenue	billion
absent	anxious	avoid	bird
absolute	apart	avoidance	birth
absolutely	apology	awake	bite
accident	apologize	axe	bitter
accuse	applaud	baby	blade
accustom	applause	bag	blame
ache	apple	baggage	bless
admire	approve	bake	blind
advantage	approval	balance	block
advertise	arch	band	boast
advertisement	argue	barrer	boil
advice	argument	bare	bone
aeroplane	arrange	bargain	boarder
afraid	arrangement	barrel	borrow
afternoon	arrest	basin	bottle
agent	arrow	basket	bottom
agriculture	artificial	bath	boundary
ahead	ash	bathe	bow
aim	V ashamed	bay	bowl
airplane	aside	beam	brain

alike	asleep	bean	brass
alive	astonish	beard	brave
aloud	astonishment	beast	breakfast
altogether	attend	beat	breath
ambition	attentive	beg	breathe
amongst	attention	behave	bribe
amuse	attract	behavior	brick
anger	attractive	bell	broad
angle	audience	belt	broadcast
angry	aunt	bend	brother-in-law
brown	chalk	complicated	crush
brush	charm	compose	cultivate
bucket	cheap	confess	cup
bundle	cheat	confidence	cure
burst	check	confuse	curious
bury	cheer	congratulate	curl
bus	cheese	conquer	curse
bush	cheque	conscience	curtain
busy	chest	conscious	curve
butter	chicken	convenience	cushion
button	Christmas	conversation	customer
cage	civilize	cook	dad
cake	classify	cool	damage
calculate	clay	copper	damp
calm	cliff	copy	deaf
camera	climb	cork	dear
camp	cloth	corn	debt
canal	cloud	correct	decay
cape	coat	cottage	deceive
captain	coarse	cotton	decrease

card	coat	cough	deed
carriage	coffee	courage	deer
cart	coin	cousin	defeat
castle	collar	cow	defend
cat	collect	coward	delay
cattle	colony	crack	delicate
caution	comb	crash	delight
cave	combine	cream	department
cent	comfort	creep	descend
centimetre	commerce	crime	deserve
century	committee	critic	desk
ceremony	companion	crop	despair
chain	compete	crown	devil
chair	complain	cruel	diamond
dictionary	elastic	fasten	frame
dig	elder	fat	freeze
dinner	elect	fae	frequent
dip	electric	Fther	fresh
dirt	elephant	Fault	fright
disappoint	empire	feast	fruit
discipline	empty	feather	fry
discuss	enclose	female	fun
disgust	encourage	fence	funeral
dish	engine	fever	fur
dismiss	entertain	fight	furnish
disturb	envelope	film	gallon
ditch	envy	firm	gap
dine	especial	flag	garage
dollar	essence	flame	gas
donkey	essential	flash	gay

dot	exact	flat	generous
dozen	examination	flavor	girl
drag	excess	flesh	glory
drawer	excite	float	goat
drink	excuse	flood	govern
drown	explode	flour	grace
drum	explore	flow	gradual
duck	explosion	fly	grain
dull	extra	fold	gram
dust	extraordinary	fond	grammar
duty	extreme	fool	grand
eager	fade	foot	grass
earn	faint	forbid	grateful
earnest	false	forest	grave
ease	fan	forgive	grease
educate	fancy	fork	greed
efficient	far	formal	greet
egg	farther	forward	grey
grind	humble	jaw	liby
guess	hunger	jealous	Lid
guest	hunt	jewel	limb
guide	hurry	joint	lip
guilty	hurt	joke	liquid
gun	hut	journey	literature
hair	ice	joy	litre
hammer	ideal	juice	load
handkerchief	idle	jump	lord
harbor	ill	key	loss
harm	imagine	kick	loan
harvest	imitate	kilogram	lock

haste	immediate	kilometer	lodging
hat	immense	king	log
hate	important	kiss	lone
hay	improve	kitchen	loose
heal	industry	knee	loud
heat	inform	kneel	loyal
heart	ink	knife	luck
height	inn	knock	lump
hesitate	inquire	knot	lunch
hinder	insect	ladder	lung
hire	inside	lake	mad
hit	instant	lamp	mail
hole	instrument	landlady	male
holiday	insult	landlord	manage
hollow	insure	latter	manufacture
holy	interfere	laugh	map
honest	international	lazy	master
hook	interrupt	learn	mat
horizon	invent	leaf	match
hospital	invite	leg	meal
host	inward	lend	meantime
hotel	island	lessen	meanwhile
meat	nest	pardon	pocket
mechanic	net	parent	poem
medicine	nice	park	poison
melt	noble	particular	practice
mend	noise	passage	president
merchant	nonsense	passenger	probable
mercy	noon	paste	procession
merry	nose	path	profession

message	noun	patient	profit
metre	nuisance	pattern	prompt
mild	nurse	pause	prone
milk	nut	paw	property
mill	oar	pearl	proud
millilitre	obey	peculiar	pump
millimetre	ocean	pen	punctual
miner	offend	pencil	punish
miserable	official	penny	pupil
mistake	omit	per	pure
mix	onto	perform	purple
model	onward	pet	push
modest	oppose	photograph	puzzle
moon	opposite	pig	qualify
moral	organ	pick	quantity
motion	origin	pigeon	quarrel
mouse	ornament	pile	quart
mud	overcome	pinch	queen
multiply	outline	pint	question
murder	overflow	pipe	quick
mystery	pack	pity	rabbit
nail	pad	plain	radio
neat	pair	plane	rail
needle	pale	plaster	rain
neglect	pan	plough	rake
nephew	parcel	plural	rapid
rare	rid	saucer	shut
raw	ripe	saw	sick
ray	risk	scatter	signal
razor	rival	scent	silk

realize	roar	scissors	sincere
really	roast	scold	sing
recommend	rob	scorn	sink
receipt	rock	scrape	skin
refer	rod	scratch	skirt
reflect	roof	screen	slave
refresh	root	screw	slide
regret	rope	search	slip
rejoice	rot	seed	slope
relieve	row	self	smell
remedy	royal	sentence	smoke
remind	rub	serve	smooth
rent	rubber	sew	snake
repair	rubbish	shade	snow
replace	rude	shallow	soap
reproduce	rug	shame	sock
republic	ruin	sharp	soldier
reputation	rust	sheep	solemn
request	sacred	sheet	solid
reserve	sacrifice	shelf	solve
resign	sad	shell	sore
resist	saddle	shelter	sorry
responsible	sake	shield	soul
restaurant	salary	shilling	soup
retire	sale	ship	sour
revenge	salt	shirt	sow
review	sample	shock	spade
reward	sand	shop	spake
ribbon	satisfy	shout	spell
rice	sauce	shower	spill

spin	sugar	thirst	tray
spit	suit	thorn	treasure
splendid	supper	thorough	treat
split	suspect	thread	tremble
spoil	swallow	threat	trail
spoon	swear	throat	tribe
sport	sweat	thumb	trick
staff	sweep	thunder	trip
stain	swell	ticket	truck
stairs	swim	tide	true
stamp	swing	tidy	trunk
star	sword	tie	tube
station	sympathy	tight	tune
steady	tail	till	twist
steam	tall	tin	ugly
steap	tame	tip	umbrella
steer	tap	tire	uncle
stem	tax	title	unit
stiff	taxi	tobacco	universe
sting	tea	toe	upper
stir	telegraph	tomorrow	upright
stocking	telephone	ton	upset
stomach	temper	tongue	urge
stove	temperature	tonight	vain
strap	temple	tool	veil
straw	tempt	tooth	verb
strict	tend	tough	verse
string	tender	tour	vessel
strip	tent	towel	victory
stripe	thank	tower	violent

stroke	theatre	toy	virtue
stuff	thick	track	vowel
stupid	thief	translate	voyage
suck	thin	trap	wage
waist	weed	widow	wrist
wake	weigh	wine	worship
wander	wet	wipe	wrap
warm	wheat	wire	yield
wash	wheel	witness	zero
wax	whip	wool	
weapon	whisper	worm	
wealth	whistle	worry	
weather	whole	Wound	
weave	wicked	wreck	

ตัวอย่างคำศัพท์กลุ่มที่ 3 เป็นคำศัพท์กลุ่มวิชาการ

Base List Three

abbreviate	abstract	according	acronym
address	affect	alter	always
analogy	analysis	analyze	annotate
application	apply	approach	approximate
argue	argument	arrange	articulate
aspects	assemble	assert	assess
associate	assume	assumption	audience
authentic	background	body	brainstorm
brief	calculate	caption	category
cause	character	characteristic	characterize
chart	chronology	citation	cite
claim	clarify	class	clue
code	coherent	common	compare

compile	complement	complete	compose
composition	conceive	concise	conclude
conclusion	concrete	conditions	conduct
confirm	consequence	consider	consist
consistent	consistently	constant	constitutes
consult	contend	context	continuum
contradict	control	convert	convey
copy	correlate	correspond	credible
credit	criteria	critique	crucial
cumulative	debate	deduce	defend
define	demand	demonstrate	depict
derive	describe	detail	detect
determine	develop	devise	diction
differentiate	dimension	diminish	direct
discipline	discover	discriminate	discuss
distinguish	domain	draft	draw
edit	effect	elements	emphasize
employ	equal	equivalent	essay
essential	establish	estimate	evaluate
event	evidence	exaggerate	examine
example	excerpt	exclude	exercise
exhibit	explain	explore	expository
extract	fact	factor	feature
figurative	figure	focus	footer
foreshadow	form	format	former
formulate	fragment	frame	frequently
general	genre	graph	graphic
header	heading	highlight	hypothesize
identify	illustrate	Imitate	imply
inclined	include	Incorporate	indicate

indirect	infer	Influence	inform
inquire	instructions	Integrate	intent
intention	interact	Intermittent	interpret
introduce	introduction	Invariably	investigate
involve	irony	Irrelevant	isolate
italics	judge	Key	label
likely	list	Literal	locate
logical	main	Margin	mean
measure	metaphor	Method	model
modify	monitor	Motivation	narrative
narrator	never	Notation	note
notice	objective	observe	occur
opinion	oppose	optional	order
organize	origins	outline	pace
paraphrase	participation	passage	pattern
perform	perspective	persuade	place
plagiarism	plan	plausible	plot
point	point of view	portray	possible
preclude	predict	prefix	prepare
presume	preview	previous	primary
prior	probably	procedure	process
produce	profile	project	prompt
proofread	property	propose	prose
prove	purpose	quotation	quote
rank	rare	rarely	reaction
recall	reduce	refer	reflect
regular	relate	relationship	relevant
rephrase	report	represent	representative
request	require	requisite	respond
responsible	restate	results	reveal

review	revise	root	rule
scan	score	sequence	series
set	setting	show	signal
significance	simile	skim	solve
source	spatial	specific	speculate
stance	standard	state	statement
strategy	structure	study	style
Subject	subjective	subsequent	substitute
succinct	suggest	sum	summarize
summary	support	survey	symbolize
synonym	synthesize	table	technique
term	test	theme	thesis
timeline	tone	topic	trace
trait	transition	translate	typically
unique	utilize	valid	variation
vary	verify	viewpoint	voice

ภาคผนวก ค

จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1-3 ของนักศึกษากลุ่มอ่อนและกลุ่มเก่ง

จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1-3 ของนักเรียนกลุ่มอ่อน
Word Tokens จำนวน 23 ชิ้น

ลำดับที่	จำนวนคำศัพท์	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2(L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
1	201	175	87.06%	18	8.96%	3	1.49%
2	200	183	91.50%	8	4.00%	6	3.00%
3	181	162	89.50%	10	5.52%	2	1.10%
4	200	182	91.00%	10	5.00%	6	3.00%
5	201	190	94.53%	7	3.48%	4	1.99%
6	200	180	90.00%	14	7.00%	1	0.50%
7	200	177	88.50%	12	6.00%	2	1.00%
8	200	189	94.50%	5	2.50%	3	1.50%
9	202	184	91.09%	9	4.46%	3	1.49%
10	200	189	94.50%	3	1.50%	5	2.50%
11	200	184	92.00%	7	3.50%	6	3.00%
12	203	190	93.60%	4	1.97%	9	4.43%
13	200	189	94.50%	6	3.00%	1	0.50%
14	203	197	97.04%	3	1.48%	2	0.99%
15	200	177	88.50%	13	6.50%	2	1.00%
16	203	172	84.73%	21	10.34%	10	4.93%
17	200	188	94.00%	6	3.00%	5	2.50%
18	201	190	94.53%	4	1.99%	6	2.99%
19	204	194	95.10%	4	1.96%	2	0.98%
20	200	180	90.00%	17	8.50%	3	1.50%

21	200	184	92.00%	11	5.50%	2	1.00%
22	200	184	92.00%	10	5.00%	5	2.50%
23	200	179	89.50%	5	2.50%	10	5.00%
รวม	4599	4219	91.74	207	4.50	98	2.13

จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1-3 ของนักเรียนกลุ่มอ่อน
Word Types จำนวน 23 ชิ้น

ลำดับที่	จำนวนคำศัพท์	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
1	78	63	80.77%	8	10.26%	4	5.13%
2	71	66	88.00%	4	5.33%	1	1.33%
3	83	67	80.72%	7	8.43%	1	1.20%
4	86	77	89.53%	4	4.65%	3	3.49%
5	88	77	87.50%	5	5.68%	2	2.27%
6	84	76	90.48%	2	2.38	3	3.57%
7	93	80	86.02%	4	4.30%	9	9.68%
8	94	85	90.43%	5	5.32%	4	4.26%
9	90	77	85.56%	5	5.56%	5	5.56%
10	78	67	85.90%	6	7.69%	1	1.28%
11	81	75	92.59%	3	3.70%	2	2.47%
12	80	73	91.25%	5	2.25%	1	1.25%
13	93	84	90.32%	5	5.38%	2	2.15%
14	86	78	90.70%	2	2.33%	1	1.16%
15	89	84	94.38%	3	3.37%	2	2.25%
16	92	77	83.70%	7	7.61%	4	4.35%
17	83	72	86.78%	9	10.84%	2	2.41%
18	85	74	87.06%	6	7.06%	2	2.35%
19	89	80	89.89%	5	5.62%	3	3.37%
20	83	75	90.36%	5	6.02%	2	2.41%

21	85	77	90.59%	1	1.18%	5	5.58%
22	82	73	89.02%	5	6.10%	3	3.66%
23	82	70	85.37%	6	7.32%	1	1.22%
รวม	1955	1727	88.34	112	5.73	63	3.22

จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1-3 ของนักเรียนกลุ่มอ่อน
Word families จำนวน 23 ชื่อน

ลำดับที่	จำนวนคำศัพท์	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2(L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
1	64	53	82.81%	7	10.94%	4	6.25%
2	70	61	87.14%	6	8.57%	3	4.28%
3	64	54	84.38%	9	14.06%	1	1.56%
4	61	59	96.72%	7	11.48%	1	1.64%
5	73	67	91.78%	3	4.11%	3	4.11%
6	72	65	90.28%	5	6.94%	2	2.78%
7	73	68	93.15%	2	2.74%	3	4.11%
8	74	64	86.49%	5	6.76%	5	6.76%
9	64	57	89.06%	6	9.38%	1	1.56%
10	73	68	93.15%	3	4.11%	2	2.74%
11	68	62	91.18%	5	7.35%	1	1.47%
12	71	68	95.77%	2	2.82%	1	1.41%
13	81	69	85.19%	7	8.64%	5	6.17%
14	77	72	93.51%	3	3.90%	2	2.60%
15	77	66	85.71%	9	11.69%	2	2.60%
16	60	50	83.33%	7	11.67%	3	5.00%
17	73	62	84.93%	9	12.33%	2	2.74%
18	75	67	89.33%	6	8.00%	2	2.67%
19	70	63	90.00%	5	7.14%	2	2.86%
20	70	64	91.43%	1	1.43%	5	7.14%

21	71	63	88.73%	5	7.04%	3	4.23%
22	77	72	93.51%	3	3.90%	2	2.60%
23	61	59	96.72%	7	11.48%	1	1.64
รวม	1619	1453	89.75	122	7.54	56	3.46

จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1-3 ของนักเรียนกลุ่มเก่ง
Word Tokens จำนวน 80 ชิ้น

ลำดับที่	จำนวนคำศัพท์	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2 (L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
1	200	187	93.50%	8	4.00%	4	2.00%
2	200	190	95.00%	7	3.50%	3	1.50%
3	201	181	90.05%	11	5.47%	5	2.49%
4	209	199	95.22%	6	2.87%	2	0.96%
5	203	189	93.10%	7	3.45%	7	3.45%
6	202	202	100%	8	3.96%	2	0.99%
7	200	176	88.00%	13	6.50%	8	4.00%
8	235	226	96.17%	4	1.70%	2	0.85%
9	210	194	92.38%	10	4.76%	5	2.38%
10	200	193	96.50%	5	2.50%	1	0.50%
11	206	189	91.75%	7	3.40%	1	0.49%
12	200	187	93.50%	5	2.50%	8	4.10%
13	201	188	93.53%	10	4.98%	3	1.49%
14	200	182	91.00%	9	4.50%	4	2.00%
15	210	198	74.29%	10	4.76%	1	0.48%
16	243	221	90.95%	6	2.47%	1	0.48%
17	200	182	91.00%	10	5.00%	6	3.00%
18	203	178	87.68%	17	8.37%	6	2.96%
19	215	194	90.23%	14	6.51%	1	0.47%
20	210	192	91.43%	10	4.76%	7	3.33%

21	215	194	90.32%	7	3.26%	9	4.19%
22	200	186	93.00%	4	2.00%	4	2.00%
23	250	231	92.40%	8	3.20%	9	3.60%
24	200	185	92.50%	9	4.50%	4	2.00%
25	250	220	88.00%	20	8.00%	4	1.60%
26	211	190	90.05%	12	5.69%	7	3.32%
27	249	233	93.57%	11	4.42%	5	2.01%
28	233	221	94.85%	5	2.15%	0	0.00%
29	250	229	91.60%	14	5.60%	5	2.00%
30	201	193	96.02%	4	1.99%	1	0.50%
31	234	219	93.59%	7	2.99%	7	2.99%
32	204	187	91.67%	11	5.39%	4	1.96%
33	245	228	93.06%	5	2.04%	5	2.04%
89	240	212	88.33%	11	4.58%	10	4.17%
35	236	220	93.22%	8	3.39%	7	2.97%
36	249	233	93.57%	8	3.21%	4	1.16%
37	239	208	87.03%	23	9.62%	1	0.42%
38	238	217	91.18%	9	3.78%	5	2.10%
39	243	219	90.12%	10	4.12%	8	3.29%
40	200	193	96.50%	4	2.00%	3	1.50%
41	238	218	91.60%	12	5.04%	5	2.10%
42	250	233	93.20%	8	3.20%	6	2.40%
43	200	180	90.00%	13	6.50%	4	2.00%
44	250	229	91.60%	11	4.40%	4	1.60%
45	220	205	93.18%	7	.3.18%	5	2.27%

46	238	221	92.86%	9	3.78%	6	2.52%
47	227	211	92.95%	11	4.85%	3	1.32%
48	250	230	92.00%	8	3.20%	9	3.60%
49	250	230	92.00%	8	3.20%	9	3.60%
50	250	224	89.60%	12	4.80%	8	3.20%
51	232	226	97.41%	5	2.16%	0	0.00%
52	250	224	89.60%	11	4.40%	7	2.80%
53	232	219	94.40%	8	3.45%	3	1.29%
54	226	205	90.71%	12	5.31%	4	1.77%
55	230	210	91.30%	13	5.65%	2	0.87%
56	250	222	88.80%	12	4.80%	4	1.60%
57	229	220	96.07%	2	0.87%	5	2.18%
58	250	225	90.00%	17	6.80%	3	1.20%
59	221	213	96.38%	3	1.36%	5	2.26%
60	250	223	89.20%	10	4.00%	9	3.60%
61	245	233	95.10%	8	3.27%	3	1.22%
62	250	238	95.20%	5	2.00%	6	2.40%
63	228	211	92.54%	9	3.95%	7	3.07%
64	218	06	94.50%	13	5.65%	2	0.87%
65	220	195	88.64%	10	4.55%	6	2.73%
66	216	194	89.81%	14	6.48%	5	2.31%
67	209	198	94.74%	6	2.87%	4	1.91%
68	223	211	94.62%	8	3.59%	2	0.90%
69	208	194	93.27%	5	2.40%	6	2.88%
70	233	209	89.70%	15	6.44%	4	1.72%

71	214	191	89.25%	8	3.74%	11	5.14%
72	207	194	93.72%	8	3.86%	3	1.45%
73	208	174	83.65%	21	10.10%	7	3.37%
74	213	200	93.90%	7	3.29%	5	2.35%
75	209	189	90.43%	9	4.31%	7	3.35%
76	206	189	91.75%	4	1.94%	6	2.91%
77	206	189	91.75%	12	5.83%	5	2.43%
78	204	188	92.16%	9	4.41%	4	1.96%
79	206	199	96.60%	5	2.43%	1	4.90%
80	204	198	97.06%	4	1.96%	1	0.49%
รวม	5048	4661	92.33	210	4.16	112	2.22

จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1-3 ของนักเรียนกลุ่มเก่ง
Word Types จำนวน 80 ชิ้น

ลำดับที่	จำนวนคำศัพท์	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2(L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
1	86	75	87.21%	7	8.14%	3	3.49%
2	64	55	85.94%	7	10.94%	2	3.13%
3	87	71	81.61%	8	9.20%	4	4.60%
4	107	97	90.65%	6	5.61%	2	1.87%
5	80	72	90.00%	4	5.00%	4	5.00%
6	81	73	90.12%	4	4.94%	2	2.47%
7	72	60	83.33%	7	9.72%	3	4.17%
8	75	69	92.00%	3	4.00%	1	1.33%
9	97	82	84.54%	9	9.28%	5	5.15%
10	78	72	92.31%	4	5.13%	1	1.28%
11	74	66	89.19%	4	5.41%	1	1.35%
12	87	76	87.36%	5	5.75%	6	6.90%
13	83	75	90.36%	7	8.43%	1	1.20%
14	83	68	81.93%	6	7.23%	4	4.78%
15	82	77	93.90%	3	3.66%	1	1.22%
16	118	98	83.05%	6	5.08%	6	5.08%
17	96	86	89.57%	4	4.17%	4	4.17%
18	102	82	80.39%	14	13.73%	4	3.92%
19	103	87	84.47%	9	8.74%	1	0.97%
20	102	87	85.29%	9	8.82%	5	4.90%

21	92	78	84.78%	6	6.52%	6	6.52%
22	90	77	85.56%	4	4.44%	3	3.33%
23	130	114	87.69%	7	5.38%	7	5.38%
24	85	75	86.21%	7	8.05%	3	3.45%
25	134	113	84.33%	11	8.21%	4	2.99%
26	75	66	88.00%	4	5.33%	4	5.33%
27	100	91	91.00%	4	4.00%	5	5.00%
28	94	82	87.23%	5	5.32%	0	0.00%
29	109	94	86.24%	9	8.26%	4	3.67%
30	94	86	91.49%	4	4.26%	1	1.06%
31	99	87	87.88%	6	6.06%	5	5.05%
32	83	72	86.75%	6	7.23%	6	7.23%
33	107	94	87.85%	5	4.67%	5	4.67%
34	100	85	85.00%	6	6.00%	6	6.00%
35	92	81	88.04%	5	5.43%	5	5.43%
36	109	95	87.16%	7	6.42%	7	6.42%
37	80	71	88.75%	5	6.25%	5	6.25%
38	94	77	81.91%	6	6.38%	6	6.38%
39	95	84	88.42%	3	3.16%	3	3.16%
40	68	62	91.18%	4	5.88%	4	5.88%
41	89	81	91.01%	2	2.25%	2	2.25%
42	117	106	90.60%	4	3.42%	4	3.42%
43	88	73	82.95%	9	10.23%	9	10.23%
44	105	88	83.81%	8	7.62%	3	2.86%
45	107	94	87.85%	4	3.74%	2	1.87%

46	128	105	82.03%	8	6.25%	5	3.91%
47	104	93	89.42%	6	5.77%	4	3.85%
48	106	91	85.85%	9	8.49%	5	4.72%
49	107	93	86.92%	7	6.54%	7	6.54%
50	104	92	88.46%	8	7.69%	2	1.92%
51	119	100	84.03%	7	5.88%	6	5.04%
52	108	92	85.19%	6	5.56%	6	5.56%
53	115	100	86.96%	8	6.96%	3	2.16%
54	107	95	88.79%	5	4.67%	5	4.67%
55	104	90	86.54%	7	6.73%	3	2.88%
56	101	88	87.13%	8	7.92%	3	2.97%
57	108	90	83.33%	11	10.90%	2	1.85%
58	103	85	82.52%	9	8.74%	9	8.74%
59	132	112	84.85%	6	4.55%	7	5.30%
60	120	101	84.17%	6	5.00%	3	2.50%
61	109	95	87.16%	9	8.26%	3	2.75%
62	103	88	85.44%	9	8.74%	5	4.85%
63	102	90	88.24%	7	6.86%	3	2.94%
64	111	89	80.18%	8	7.21%	10	9.01%
65	117	103	88.03%	7	5.98%	2	1.71%
66	107	94	87.85%	6	5.61%	3	2.80%
67	101	85	84.16%	7	6.93%	2	1.98%
68	98	86	87.76%	8	8.16%	2	2.04
69	94	85	90.43%	3	3.19%	2	2.13%
70	95	76	80.00%	9	9.47%	2	2.11%

71	67	57	85.07%	7	10.45%	3	4.48%
72	96	90	93.75%	5	5.21%	0	0.00%
73	93	83	89.25%	4	4.30%	5	5.38%
74	93	81	87.10%	7	7.53%	3	3.23%
75	96	86	89.58%	2	2.08%	2	2.08%
76	96	77	80.21%	8	8.33%	6	6.25%
77	82	65	79.27%	7	8.54%	6	7.32%
78	95	83	87.37%	6	6.32%	4	4.21%
79	96	85	88.54%	7	7.29%	2	2.08%
80	95	86	90.53%	4	4.21%	4	4.21%
รวม	2301	1982	86.14	151	6.56	88	3.82

จำนวนคำศัพท์ระดับที่ 1-3 ของนักเรียนกลุ่มเก่ง
Word families จำนวน 80 ชิ้น

ลำดับที่	จำนวนคำศัพท์	คำศัพท์ระดับที่ 1 (L1)		คำศัพท์ระดับที่ 2(L2)		คำศัพท์ระดับที่ 3 (L3)	
		จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์	จำนวน	เปอร์เซ็นต์
1	77	68	88.31%	6	7.79%	3	3.90%
2	56	47	83.93%	9	16.07%	0	0.00%
3	72	60	83.33%	8	11.11%	4	5.56%
4	90	82	91.11%	6	6.67%	2	2.22%
5	73	65	89.04%	4	5.48%	4	5.48%
6	72	66	91.67%	4	5.56%	2	2.78%
7	61	52	85.25%	7	11.48%	2	3.28%
8	61	52	85.25%	8	13.11%	1	1.64%
9	86	72	83.72%	9	10.47%	5	5.81%
10	68	63	62.65%	4	5.88	1	1.47%
11	62	57	91.94%	4	6.45%	1	1.61%
12	77	66	85.71%	5	6.49%	6	7.79%
13	73	65	89.04%	7	9.59%	1	1.37%
14	65	56	86.15%	6	9.23%	3	4.62%
15	98	87	88.78%	6	6.12%	5	5.10%
16	81	73	90.12%	4	4.94%	4	4.94%
17	91	74	81.32%	13	14.29%	4	4.40%
18	83	74	89.16%	8	9.64%	1	1.20%
19	89	75	84.27%	9	10.11%	5	5.62%
20	78	66	84.62%	6	7.69%	6	7.69%

21	73	66	90.41%	4	5.48%	3	4.11%
22	100	86	86.00%	7	7.00%	7	7.00%
23	72	63	87.50%	6	87.33%	3	4.17%
24	103	90	87.38%	9	8.74%	4	3.38%
25	68	60	88.24%	4	5.88%	4	5.88%
26	88	79	89.77%	4	4.55%	5	5.68%
27	76	71	93.42%	5	6.58%	0	0.00%
28	95	84	88.42%	7	7.37%	4	4.31%
29	75	70	93.33%	4	5.33%	1	1.33%
30	85	75	88.24%	6	7.06%	4	4.71%
31	70	63	90.00%	4	5.71%	3	4.29%
32	84	74	88.10%	5	5.95%	5	5.95%
33	81	72	88.89%	4	4.94%	5	6.17%
34	94	83	88.30%	7	7.45%	4	4.26%
35	65	60	92.31%	4	6.15%	1	1.54%
36	77	67	87.01%	6	7.79%	4	5.19%
37	79	72	91.14%	3	3.80%	4	5.06%
38	61	55	90.16%	4	6.56%	2	3.28%
39	77	72	93.51%	2	2.60%	3	3.90%
40	96	88	91.67%	4	4.17%	4	4.17%
41	77	66	85.71%	8	10.39%	3	3.90%
42	76	63	90.00%	4	5.71%	3	4.29%
43	64	59	92.19%	4	6.25%	1	1.56%
44	106	88	83.02%	11	10.38%	7	6.60%
45	102	88	86.27%	11	10.78%	3	2.94%

46	95	77	81.05%	8	8.42%	10	10.53%
47	92	80	89.96%	10	10.87%	2	2.17%
48	98	85	86.73%	8	8.16%	5	5.10%
49	95	86	90.53%	6	6.32%	3	3.16%
50	92	83	90.22%	8	8.70%	1	1.09%
51	96	85	88.54%	5	5.21%	3	3.13%
52	97	89	91.75%	6	6.19%	2	2.06%
53	92	83	90.22%	6	6.52%	3	3.26
54	99	86	86.87%	7	7.07%	5	5.05%
55	93	86	92.47%	5	5.38%	2	2.15%
56	89	73	82.02%	8	8.99%	8	8.99%
57	92	80	86.96%	9	9.78%	3	3.26%
58	89	76	85.39%	9	10.11%	4	4.49%
59	92	85	92.39%	3	3.26%	4	4.35%
60	89	78	87.64%	4	4.49%	4	4.49%
61	89	81	91.01%	4	4.49%	4	4.49%
62	88	77	87.50%	6	6.82%	5	5.68%
63	88	78	88.64%	7	7.95%	3	3.41%
64	88	78	88.64%	7	7.95%	3	3.41%
65	86	75	87.21%	8	9.30%	3	3.49%
66	83	76	91.57%	5	6.02%	2	2.43%
67	88	78	88.64%	7	7.95%	3	3.41%
68	82	71	86.59%	7	8.54%	4	4.88%
69	88	79	89.77%	7	7.95%	5	2.27%
70	86	73	84.88%	4	4.65%	9	10.47%

71	84	75	89.29%	5	5.95%	4	4.76%
72	88	74	84.09%	9	10.23%	5	5.68%
73	83	75	90.36%	6	7.23%	2	2.41%
74	81	71	87.65%	6	7.41%	4	4.94%
75	80	71	88.75%	2	2.50%	2	2.50%
76	80	76	95.00%	2	2.50%	2	2.50%97
77	81	72	88.89%	4	4.94%	5	6.17%
78	79	69	87.34%	7	8.86%	3	3.80%
79	80	72	90.00%	5	6.25%	3	3.75%
80	80	75	93.75%	5	6.25%	0	0.00%
รวม	1952	1735	88.88	129	6.61	83	4.25

ภาคผนวก ง
หนังสือขอความอนุเคราะห์

ที่ ศธ ๖๒๑๐/๑๖๖๘

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา ๑๖๙ ถ. ลงหาดบางแสน
ต. แส่นสุข อ. เมือง จ. ชลบุรี ๒๐๑๓๑

๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๐

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคตาก (นายจักรภพ เนวะมาตย์)

สิ่งที่ส่งมาด้วย เครื่องมือเพื่อการวิจัย จำนวน ๑ ชุด

ด้วย นายฐาปนพงศ์ อ่อนนุ่ม นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้รับอนุมัติให้ทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง การวิเคราะห์จำนวนคำศัพท์ ภาษาอังกฤษในงานเขียนของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยเทคนิคตาก (AN ANALYSIS OF ENGLISH VOCABULARY WRITING OF THE THIRD-YEAR TAK TECHNICAL COLLEGE) โดยอยู่ในความควบคุมดูแลของผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อุบล ธเนศชัยคุปต์ ประธานกรรมการ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ผู้วิจัยมีความประสงค์จะขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยด้วยตนเอง จากนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ประเภทณิชยกรรม ชั้นปีที่ ๓ วิทยาลัยเทคนิคตาก ระหว่างวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ถึง ๓๐ มิถุนายน พ.ศ.๒๕๖๐

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์บุญรอด บุญเกิด)

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ปฏิบัติการแทน
ผู้อำนวยการแทนอธิการบดีมหาวิทยาลัยบูรพา

งานจัดการเรียนการสอน

โทรศัพท์ ๐-๓๘๑๐-๒๓๒๗

โทรสาร ๐-๓๘๓๙-๐๓๕๕

ผู้วิจัย โทรศัพท์ ๐๘-๙๙๙๙-๙๕๓๒